

UOHSX00CFFI8

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0186/2019/VZ-16810/2019/522/JKr

Brno: 14. června 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 3. 5. 2019 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hlavního města Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha – Staré Město,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 269 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, a přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, cit. obviněným v souvislosti s uzavřením smluv na níže uvedené veřejné zakázky

- „Obměna speciálních vozidel pro odchytné služby pro Útulky pro opuštěná zvířata Městské policie hl. m. Prahy“, jejíž plnění bylo poptáváno na základě výzvy k podání nabídky ze dne 19. 2. 2014, která byla uveřejněna na profilu zadavatele téhož dne,
- „Obměna speciálního automobilu pro odvoz osob pod vlivem návykové látky“, jejíž plnění bylo poptáváno na základě výzvy k podání nabídky ze dne 9. 6. 2014, která byla uveřejněna na profilu zadavatele téhož dne,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hlavního města Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha – Staré Město – **se dopustil přestupku podle § 120**

odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nedodržel postup stanovený v ustanovení § 13 odst. 3 citovaného zákona, když rozdělil předmět jedné podlimitní veřejné zakázky, kterým bylo dodání vozidel pro odchyt zvířat a odvoz uhynulých zvířat a pro odvoz osob pod vlivem návykové látky, na veřejnou zakázku „Obměna speciálních vozidel pro odchyťové služby pro Útulky pro opuštěná zvířata Městské policie hl. m. Prahy“, jejíž plnění bylo poptáváno na základě výzvy k podání nabídky ze dne 19. 2. 2014, která byla uveřejněna téhož dne na profilu zadavatele dostupném na adrese <https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilMhmp>, a na veřejnou zakázku „Obměna speciálního automobilu pro odvoz osob pod vlivem návykové látky“, jejíž plnění bylo poptáváno na základě výzvy k podání nabídky ze dne 9. 6. 2014, která byla téhož dne uveřejněna na profilu zadavatele dostupném na adrese <https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilMhmp>, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v ustanovení § 12 odst. 2 citovaného zákona, v důsledku čehož obviněný nezadal veřejnou zakázku v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacího řízení podle ustanovení § 21 odst. 1 citovaného zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a obviněný dne 9. 5. 2014 uzavřel na plnění veřejné zakázky „Obměna speciálních vozidel pro odchyťové služby pro Útulky pro opuštěná zvířata Městské policie hl. m. Prahy“ smlouvu s vybraným dodavatelem JÍŠA s.r.o., IČO 26724332, se sídlem Kolčavka 1/68, 190 00 Praha 9, a dne 12. 9. 2014 uzavřel na plnění veřejné zakázky „Obměna speciálního automobilu pro odvoz osob pod vlivem návykové látky“ smlouvu s vybraným dodavatelem JÍŠA s.r.o., IČO 26724332, se sídlem Kolčavka 1/68, 190 00 Praha 9.

II.

Obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hlavního města Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha – Staré Město – **se dopustil přestupku podle § 269 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rozporu s ustanovením § 219 odst. 1 citovaného zákona neuveřejnil na profilu zadavatele kupní smlouvu č. 06/14 uzavřenou dne 12. 9. 2014 s vybraným dodavatelem JÍŠA s.r.o., IČO 26724332, se sídlem Kolčavka 1/68, 190 00 Praha 9, na veřejnou zakázku „Obměna speciálního automobilu pro odvoz osob pod vlivem návykové látky“, jejíž plnění bylo poptáváno na základě výzvy k podání nabídky ze dne 9. 6. 2014, která byla uveřejněna téhož dne na profilu zadavatele dostupném na adrese <https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilMhmp>, do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději dne 29. 9. 2014, ale učinil tak až dne 30. 9. 2014.**

III.

Za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí **se obviněnému** – hlavní město Praha, Městská policie hlavního města Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha – Staré Město – podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 35 000,- Kč (třicet pět tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 248 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“ nebo „ZZVZ“), příslušný k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokut za jejich spáchání, a jehož příslušnost k výkonu dohledu nad postupem zadavatele při zadávání veřejných zakázek a soutěži o návrh dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“) je upravena v § 112 ZVZ, přistoupil z moci úřední k přezkoumání postupu obviněného – hlavní město Praha, Městská policie hlavního města Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha – Staré Město (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – v souvislosti s veřejnou zakázkou „Obměna speciálních vozidel pro odchytkové služby pro Útulky pro opuštěná zvířata Městské policie hl. m. Prahy“, jejíž plnění bylo poptáváno na základě Výzvy k podání nabídky ze dne 19. 2. 2014, která byla uveřejněna na profilu zadavatele¹ téhož dne (dále též jen „veřejná zakázka č. 1“), a veřejnou zakázkou „Obměna speciálního automobilu pro odvoz osob pod vlivem návykové látky“, jejíž plnění bylo poptáváno na základě Výzvy k podání nabídky ze dne 9. 6. 2014, která byla uveřejněna na profilu zadavatele téhož dne (dále též jen „veřejná zakázka č. 2“).
2. V rámci šetření si Úřad vyžádal od zadavatele vyjádření a dále dokumentaci pořízenou v souvislosti s předmětnými veřejnými zakázkami. Dne 30. 11. 2018 Úřad obdržel vyjádření zadavatele č. j. MPPH 190108/2018 z téhož dne a dne 14. 12. 2018 Úřad obdržel vyjádření zadavatele č. j. MPPH 198087/2018 z téhož dne (dále jen „vyjádření zadavatele ze dne 14. 12. 2018“). Dokumentaci pořízenou v souvislosti s předmětnými veřejnými zakázkami Úřad obdržel ve dnech 30. 11. 2018, 14. 12. 2018, 17. 12. 2018 a 16. 1. 2019.

Vyjádření zadavatele ze dne 14. 12. 2018

3. Zadavatel je názoru, že podmínkou nezákonného rozdělení předmětu veřejné zakázky je, aby zadavatel v době, kdy začne poptávat předmět veřejné zakázky, věděl, že bude v rámci téhož roku poptávat jinou veřejnou zakázku s obdobným předmětem. Tato podmínka dle zadavatele není v šetřeném případě splněna, neboť potřeba zadat veřejnou zakázku č. 2 vyvstala až během výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 1. Uvedené výběrové řízení totiž zadavatel zahájil v únoru 2014. Požadavek na schválení pořízení předmětu veřejné zakázky č. 2 však vzešel v dubnu 2014 a v červnu 2014 zadavatel zahájil výběrové řízení na veřejnou zakázku č. 2. Zadavatel vzhledem k uvedenému uzavírá, že nerozdělil předmět veřejné zakázky, protože v době zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 1 nevěděl, že bude poptávat více veřejných zakázek s obdobným předmětem plnění, čili při zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 1 nemohl sečíst předpokládanou hodnotu veřejných zakázek č. 1 a č. 2, protože v dané době existovala právě jen předpokládaná hodnota veřejné zakázky č. 1.

---

¹ dostupný na adrese <https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilMhmp>

II. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH

4. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval z předložených podkladů za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku dle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ a přestupku dle § 269 odst. 2 zákona, vydal dne 3. 5. 2019 příkaz č. j. ÚOHS-S0186/2019/VZ-12479/2019/522/JKr z téhož dne (dále jen „příkaz“), který byl obviněnému téhož dne též doručen. Tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), zahájeno řízení o přestupcích z moci úřední.
5. Účastníkem řízení o přestupcích je podle § 116 ZVZ obviněný.
6. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 13. 5. 2019 odpor č. j. MPPH 67165/2019 z téhož dne (dále jen „odpor“). Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

Odpor obviněného ze dne 13. 5. 2019

7. K výroku I. příkazu, ve kterém Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil přestupku dle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ tím, že rozdělil předmět veřejné zakázky v rozporu s § 13 odst. 3 ZVZ, obviněný uvádí, že nesouhlasí s tím, že by se svým postupem dopustil uvedeného přestupku.
8. Obviněný nejprve uvádí, že vzhledem k tomu, že obviněný zahájil výběrové řízení na veřejnou zakázku č. 1 dne 19. 2. 2014, před vydáním příkazu již uplynula pětiletá objektivní promlčecí doba.
9. Obviněný dále uvádí, že veřejnou zakázku č. 1 začal poptávat dne 19. 2. 2014. Potřeba obnovy vozidla zajišťujícího převoz osob pod vlivem alkoholu a jiných návykových látek RZ 2AT 5133, které již z důvodu poruch nebylo schopné zajišťovat uvedenou činnost, vzešla o více než dva měsíce později. Požadavek na zajištění nového vozidla vnesl dle obviněného ředitel Obvodního ředitelství městské policie pro Prahu 1 dne 24. 4. 2014. Tento požadavek vzešel neočekávaně a obviněný jej v době zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 1 nepředpokládal, ani předpokládat nemohl. Obviněný se proto neztotožňuje se závěrem Úřadu, že byl povinen sečíst předpokládanou hodnotu veřejných zakázek č. 1 a č. 2 před zahájením výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 1.
10. Obviněný uznává, že ačkoli v době zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 1 nevěděl o potřebě zadání veřejné zakázky č. 2, mohl veřejnou zakázku z důvodu opatrnosti zadat ve zjednodušeném podlimitním řízení.
11. Dále obviněný uvádí, že jeho postup neměl a nemohl mít vliv na počet obdržených nabídek, neboť jeho postup do podání nabídek odpovídal postupu ve zjednodušeném podlimitním řízení, příslušné komise provedly hodnocení nabídek a obviněný až po výběr nevhodnější nabídky postupoval transparentně. Postup obviněného dle jeho přesvědčení nemohl mít podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky.
12. K výroku II. příkazu, ve kterém Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil přestupku dle § 269 odst. 2 zákona tím, že v rozporu s § 219 odst. 1 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele smlouvu na veřejnou zakázku č. 2, obviněný uvádí, že připouští, že předmětnou

smlouvu uveřejnil s prodlením jednoho dne. Dle obviněného se však nejednalo o úmyslné zatajování informací o veřejné zakázce, o čemž má svědčit skutečnost, že obviněný již před uzavřením předmětné smlouvy uveřejnil na profilu zadavatele ve zprávě zadavatele o veřejné zakázce informace o veřejné zakázce. Tato skutečnost by měla být dle obviněného zohledněna při určení výše pokuty.

13. K výroku III. příkazu, ve kterém Úřad uložil obviněnému pokutu za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. a II. příkazu, obviněný uvádí následující. Pokud jde o přestupek uvedený ve výroku II. příkazu, dle obviněného neodpovídá výše pokuty míře škodlivosti jednání obviněného při zohlednění časového odstupu od spáchání předmětného přestupku a délky prodlení s uveřejněním předmětné smlouvy na profilu zadavatele. Prodlení v délce jednoho dne obviněný považuje za nepodstatné z hlediska kontroly ze strany orgánu státní správy. Škodlivost svého postupu a jeho následků obviněný považuje za minimální. V souvislosti s možným omezením možnosti veřejnosti seznámit se s obchodními podmínkami obviněný poukazuje na skutečnost, že základní rámec obchodních podmínek obsahuje výzva k podání nabídky, která byla uveřejněna na profilu zadavatele od zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 2.
14. Pokud jde o přestupek uvedený ve výroku I. příkazu, obviněný pro případ, že by Úřad dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, uvádí, že škodlivost přestupku je nízká a tato skutečnost nebyla dostatečně zohledněna při určení výše pokuty. Úřad by měl dle obviněného více akcentovat, že tento postupoval analogicky k postupu ve zjednodušeném podlimitním řízení, a že „nedošlo k omezení hospodářské soutěže, a i možnost, že postupem zadavatele mohla být ovlivněna hospodářská soutěž, byla minimální.“

Další průběh řízení o přestupcích

15. Usnesením č. j. ÚOHS-S0186/2019/VZ-13230/2019/522/JKr ze dne 14. 5. 2019 určil Úřad obviněnému lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 správního řádu oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 správního řádu oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko.
16. Usnesením č. j. ÚOHS-S0186/2019/VZ-14724/2019/522/JKr ze dne 29. 5. 2019 Úřad stanovil obviněnému lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí. Obviněný se ve stanovené lhůtě ani později v průběhu řízení o přestupcích již nevyjádřil.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

17. Úřad přezkoumal případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména předložené dokumentace, vyjádření a podkladů od obviněného a na základě vlastního zjištění rozhodl, že se obviněný v souvislosti s uzavřením smluv na veřejné zakázky č. 1 a č. 2 dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ (viz výrok I. tohoto rozhodnutí) a dále přestupku podle § 269 odst. 2 zákona (viz výrok II. tohoto rozhodnutí). Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Obecně k aplikaci právní úpravy v případech, kde přichází v úvahu více použitelných právních úprav

18. Podle § 274 odst. 1 písm. a) zákona se podle zákona č. 137/2006 Sb., ve znění účinném předem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje v řízeních o přezkoumání úkonů zadavatele

a řízení o správních deliktech zahájených Úřadem po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, jestliže se týkají zadávání veřejných zakázek nebo rámcových smluv podle zákona č. 137/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

19. Podle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod platí, že se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.
20. Úřad uvádí, že byť byla výběrová řízení na předmětné veřejné zakázky obviněným realizována za účinnosti ZVZ a nyní účinný zákon ve svých přechodných ustanoveních mj. stanoví, že v řízeních o přestupcích zahájených Úřadem po dni nabytí účinnosti zákona se postupuje podle ZVZ, týkají-li se zadávání veřejných zakázek dle ZVZ, je Úřad povinen v souladu s čl. 40 odst. 6 větou druhou Listiny základních práv a svobod přihlídnout ve prospěch pachatele k pozdější příznivější právní úpravě, je-li taková, resp. musí alespoň zvážit, zda pozdější přijatá právní úprava příznivější není. Zmíněné ústavní pravidlo zakotvené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod zakládá výjimku z jinak obecného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější. Tato výjimka se dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu aplikuje rovněž v řízeních o sankci za správní delikty, resp. přestupky. V této souvislosti lze odkázat např. na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 126/2002-27 ze dne 27. 10. 2004, č. j. 5 Afs 68/2011-99 ze dne 21. 3. 2012 a č. j. 2 Afs 64/2012-48 ze dne 12. 4. 2013. S ohledem na uvedené proto Úřad ve vztahu ke každému ze spáchaných přestupků provede níže v odůvodnění tohoto rozhodnutí toto posouzení.
21. V usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 1430/2010 ze dne 15. 12. 2010, je uvedeno, že „*jestliže soud zjistí, že posouzení trestnosti činu podle zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, je pro pachatele příznivější než jeho posouzení podle zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., pak je ustanoveními tohoto příznivějšího zákona vázán jak při rozhodnutí o vině, tak i rozhodnutí o trestu. Způsob výkonu trestu odnětí svobody je součástí trestnosti činu, protože výrok o způsobu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody je podle § 122 odst. 1 tr. ř. obligatorní součástí takto uloženého trestu. Proto ukládá-li soud nepodmíněný trest odnětí svobody podle zákona č. 140/1961 Sb., musí pro účely výkonu trestu odnětí svobody pachatele zařadit do odpovídajícího typu věznice podle § 39a tr. zák., nikoliv podle § 56 odst. 2 tr. zákoníku.*“
22. Z výše uvedeného vyplývá, že je-li při porovnání staré a nové normy příznivější pozdější úprava, přičemž je zřejmé, že jednání je trestné podle obou norem, pak je Úřad jako orgán rozhodující o správním deliktu, resp. přestupku obviněného vázán ustanoveními tohoto příznivějšího zákona jak při rozhodnutí o vině, tak i rozhodnutí o trestu.
23. Úřad pro bližší upřesnění procesní situace vedeného správního řízení dále uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. 7. 2017 nabyl účinnosti zákon o přestupcích, je třeba s ohledem na jeho § 112 odst. 1 na dosavadní jiné správní delikty, tedy i na správní delikty upravené ZVZ a zákonem, ode dne účinnosti zákona o přestupcích hledět jako na přestupky podle zákona o přestupcích (pro úplnost Úřad uvádí, že v tomto ohledu došlo pouze ke změně odborného názvosloví, kdy pojem „správní delikt“ byl nahrazen pojmem „přestupek“). Totéž pak platí i ve vztahu k pojmu „obviněný“, kdy podle § 69 zákona o přestupcích se podezřelý z přestupku stává obviněným, jakmile vůči němu správní orgán

učiní první úkon v řízení. Prvním úkonem učiněným vůči zadavateli ve správním řízení, které je vedeno ve věci podezření ze spáchání přestupků, byl příkaz. Zadavatel je proto v tomto rozhodnutí označován v souladu se zákonem o přestupcích jako obviněný (i v tomto případě se jedná pouze o změnu odborného názvosloví nemající vliv na hmotněprávní posouzení jednání obviněného, resp. zadavatele).

K postavení zadavatele

24. Úřad předně konstatuje, že obviněnému při výběru dodavatele veřejné zakázky svědčilo postavení zadavatele ve smyslu ust. § 2 odst. 2 písm. c) ZVZ. S ohledem na pravidlo uvedené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod pak Úřad konstatuje, že na právním postavení obviněného coby zadavatele nic nezměnilo přijetí zákona, neboť obviněnému svědčí postavení zadavatele rovněž podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona. Pozdější právní úprava z tohoto pohledu není pro obviněného příznivější.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Právní úprava

25. Podle § 7 odst. 1 ZVZ je veřejnou zakázkou zakázka realizovaná na základě smlouvy mezi zadavatelem a jedním či více dodavateli, jejímž předmětem je úplatné poskytnutí dodávek či služeb nebo úplatné provedení stavebních prací. Veřejná zakázka, kterou je zadavatel povinen zadat podle tohoto zákona, musí být realizována na základě písemné smlouvy.
26. Podle § 8 odst. 1 ZVZ je veřejnou zakázkou na dodávky veřejná zakázka, jejímž předmětem je pořízení věci (dále jen „zboží“), a to zejména formou koupě, koupě zboží na splátky, nájmu nebo pachtu zboží nebo nájmu nebo pachtu zboží s právem následné koupě (leasing).
27. Podle § 12 odst. 2 ZVZ se podlimitní veřejnou zakázkou rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota činí v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na služby nejméně 2 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce nejméně 6 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty a nedosáhne finančního limitu podle § 12 odst. 1 ZVZ.
28. Podle § 12 odst. 3 ZVZ se veřejnou zakázkou malého rozsahu rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota nedosáhne v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na služby 2 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce 6 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty.
29. Podle § 13 odst. 1 ZVZ se předpokládanou hodnotou veřejné zakázky pro účely ZVZ rozumí zadavatelem předpokládaná výše peněžitého závazku vyplývající z plnění veřejné zakázky, který je zadavatel povinen stanovit pro účely postupu v zadávacím řízení před jeho zahájením. Při stanovení předpokládané hodnoty je vždy rozhodná cena bez daně z přidané hodnoty.
30. Podle § 13 odst. 3 ZVZ nesmí zadavatel rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v ZVZ.
31. Podle § 13 odst. 4 ZVZ, je-li veřejná zakázka rozdělena na části, je pro stanovení předpokládané hodnoty rozhodující součet předpokládaných hodnot všech částí veřejné zakázky.

32. Podle § 17 písm. m) ZVZ je zadáváním závazný postup zadavatele podle tohoto zákona v zadávacím řízení, jehož účelem je zadání veřejné zakázky, a to až do uzavření smlouvy nebo do zrušení zadávacího řízení; zadáváním se rozumí i postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky v dynamickém nákupním systému, a řízení, ve kterém veřejný zadavatel zadává veřejnou zakázku na základě rámcové smlouvy.
33. Podle § 21 odst. 1 ZVZ jsou v ZVZ upraveny tyto druhy zadávacích řízení
  - a) otevřené řízení (§ 27 ZVZ),
  - b) užší řízení (§ 28 ZVZ),
  - c) jednací řízení s uveřejněním (§ 29 ZVZ),
  - d) jednací řízení bez uveřejnění (§ 34 ZVZ),
  - e) soutěžní dialog (§ 35 ZVZ),
  - f) zjednodušené podlimitní řízení (§ 38 ZVZ).
34. Podle § 21 odst. 2 ZVZ zadavatel může pro zadání veřejné zakázky použít otevřené řízení nebo užší řízení a za podmínek stanovených v § 22 a 23 ZVZ rovněž jednací řízení s uveřejněním nebo jednací řízení bez uveřejnění; otevřené řízení se nepoužije v případě veřejných zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti.
35. Podle § 21 odst. 3 ZVZ veřejný zadavatel může pro zadání veřejné zakázky použít za podmínek stanovených v § 24 ZVZ soutěžní dialog a za podmínek podle § 25 ZVZ zjednodušené podlimitní řízení.
36. Podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
37. Podle § 120 odst. 2 písm. a) ZVZ se za správní delikt uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. a), c) nebo d) ZVZ.
38. Podle § 2 odst. 1 zákona se zadáním veřejné zakázky se pro účely tohoto zákona rozumí uzavření úplatné smlouvy mezi zadavatelem a dodavatelem, z níž vyplývá povinnost dodavatele poskytnout dodávky, služby nebo stavební práce. Za zadání veřejné zakázky se nepovažuje uzavření smlouvy, kterou se zakládá pracovněprávní nebo jiný obdobný vztah, nebo smlouvy upravující spolupráci zadavatele při zadávání veřejné zakázky podle § 7 až 12, § 155, 156, 189 a 190 zákona.
39. Podle § 2 odst. 2 zákona je veřejnou zakázkou veřejná zakázka na dodávky podle § 14 odst. 1 zákona, veřejná zakázka na služby podle § 14 odst. 2 zákona, veřejná zakázka na stavební práce podle § 14 odst. 3 zákona, koncese na služby podle § 174 odst. 3 zákona nebo koncese na stavební práce podle § 174 odst. 2 zákona.
40. Podle § 2 odst. 3 zákona je zadavatel povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, není-li dále stanoveno jinak. Tato povinnost se považuje za splněnou, pokud je veřejná zakázka zadána na základě rámcové dohody postupem podle části šesté hlavy II zákona, v dynamickém nákupním systému podle části šesté hlavy III zákona nebo pořizována od centrálního zadavatele nebo jeho prostřednictvím podle § 9 zákona.

41. Podle § 14 odst. 1 zákona je veřejnou zakázkou na dodávky veřejná zakázka, jejímž předmětem je pořízení věcí, zvířat nebo ovladatelných přírodních sil, pokud nejsou součástí veřejné zakázky na stavební práce podle odstavce § 14 odst. 3 zákona. Pořízením se rozumí zejména koupě, nájem nebo pacht.
42. Podle § 16 odst. 1 zákona zadavatel stanoví předpokládanou hodnotu veřejné zakázky před zahájením zadávacího řízení nebo před zadáním veřejné zakázky na základě výjimky podle § 30 zákona. Předpokládanou hodnotou veřejné zakázky je zadavatelem předpokládaná výše úplaty za plnění veřejné zakázky vyjádřená v penězích. Do předpokládané hodnoty veřejné zakázky se nezahrnuje daň z přidané hodnoty.
43. Podle § 18 odst. 1 zákona, je-li veřejná zakázka rozdělena na části, stanoví se předpokládaná hodnota podle součtu předpokládaných hodnot všech těchto částí bez ohledu na to, zda je veřejná zakázka zadávána
  - a) v jednom nebo více zadávacích řízeních, nebo
  - b) zadavatelem samostatně nebo ve spolupráci s jiným zadavatelem nebo jinou osobou.
44. Podle § 18 odst. 2 zákona součet předpokládaných hodnot částí veřejné zakázky podle § 18 odst. 1 zákona musí zahrnovat předpokládanou hodnotu všech plnění, která tvoří jeden funkční celek a jsou zadávána v časové souvislosti. Kromě případů uvedených v § 18 odst. 3 zákona musí být každá část veřejné zakázky zadávána postupy odpovídajícími celkové předpokládané hodnotě veřejné zakázky.
45. Podle § 26 odst. 1 zákona je podlimitní veřejnou zakázkou veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota nedosahuje limitu podle § 25 zákona a přesahuje hodnoty stanovené v § 27 zákona.
46. Podle § 26 odst. 2 zákona podlimitní veřejnou zakázku zadává zadavatel v podlimitním režimu podle části třetí zákona, pokud ji nezadává ve zjednodušeném režimu, nebo u ní neuplatnil výjimku z povinnosti zadat ji v zadávacím řízení.
47. Podle § 27 zákona je veřejnou zakázkou malého rozsahu veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota je rovna nebo nižší v případě veřejné zakázky
  - a) na dodávky nebo na služby částce 2 000 000 Kč, nebo
  - b) na stavební práce částce 6 000 000 Kč.
48. Podle § 35 zákona zadavatel může rozdělit veřejnou zakázku na více částí, pokud tím neobejde povinnosti stanovené tímto zákonem. Pokud zadavatel zadává více částí veřejné zakázky v jednom zadávacím řízení, vymezení rozsah těchto částí a stanoví pravidla pro účast dodavatele v jednotlivých částech a pro zadání těchto částí.
49. Podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele nebo výběr návrhu v soutěži o návrh, a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

50. Podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona lze za přestupek podle § 268 odst. 1 a) až c) zákona, nepoužije-li se postup podle § 268 odst. 3 zákona, uložit pokutu do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit.

Zjištěné skutečnosti ve vztahu k veřejné zakázce č. 1 z dokumentace pořízené v souvislosti s touto veřejnou zakázkou

51. Obviněný zaslal dne 19. 2. 2014 e-mailovou zprávou „Výzvu k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu“ č. j. MPPH 15996/2014 z téhož dne, tedy výzvu k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 1, pěti dodavatelům. Podle e-mailových adres adresátů této e-mailové zprávy se jednalo o následující dodavatele:

- JÍŠA s.r.o., IČO 26724332, se sídlem Kolčavka 1/68, 190 00 Praha 9 (dále jen „JÍŠA s.r.o.“),
- M 3000, a.s., IČO 25084526, se sídlem Šaldova 278/36, 186 00 Praha-Karlín (dále jen „M 3000, a.s.“),
- FORD MOTOR COMPANY, s. r. o., IČO 48589641, se sídlem Karolinská 654/2, 186 00 Praha-Karlín (dále jen „FORD MOTOR COMPANY, s. r. o.“),
- RENAULT RETAIL GROUP CZ, s.r.o., IČO 27182975, se sídlem Helsinská 166/2, 155 00 Praha-Zličín (dále jen „RENAULT RETAIL GROUP CZ, s.r.o.“),
- FEDERAL CARS s.r.o., IČO 00671843, se sídlem Doubská 424, 463 12 Liberec-Liberec XXIII-Doubí (dále jen „FEDERAL CARS s.r.o.“).

52. Osloveni byli dodavatelé uvedení v dokumentu „Návrh výběru možných dodavatelů“ č. j. MPPH 16139/2014, který byl schválen oprávněnou osobou obviněného dne 17. 2. 2014. Dle Výzvy k podání nabídky je předmětem veřejné zakázky č. 1 „*dodávka 2 shodných vozidel se speciální vestavbou, určených jako náhrada za dosluhující vozidla pro zajištění specifických činností (odchyt zvířat a odvoz uhynulých) Útulků pro opuštěná zvířata městské policie hl. m. Prahy (dále jen „MP HMP“).*“

53. Ve Výzvě k podání nabídky je uvedena následující technická specifikace předmětu veřejné zakázky č. 1:

- „*Celková maximální hmotnost každého vozidla musí být do 3500 kg vč. vestavby (ŘP sk. B).*“
- *Obě vozidla musí mít uzavřený nákladový prostor o objemu nejméně 6,0 m³ a o délce min. 3,2 m.*
- *Obě vozidla musí mít boční prosklené posuvné dveře na obou stranách.*
- *Obě vozidla musí mít motor turbodiesel, objem minimálně 2 200 cm³.*
- *Palivo u obou vozidel: Nafta motorová.*
- *Obě vozidla musí mít minimální výkon 65 kW.*
- *Obě vozidla musí mít manuální pětistupňovou nebo šestistupňovou převodovku.*
- *Obě vozidla musí mít elektronický stabilizační systém.*
- *Obě vozidla musí mít pohon 4x4 nebo přední náhon.*
- *Výška hrany nákladového prostoru u obou vozidel může být maximálně 600 mm.*

- *Minimální požadovaná výbava každého vozidla: imobilizér, posilovač řízení, vnitřní oběh vzduchu, elektricky ovládaná a vyhřívaná přední okna, airbag řidiče, prosklená pevná přepážka nákladového prostoru tak, aby umožňovala pohled do zadní části vozidla, zadní dveře prosklené v horní polovině - skla matná a to tak, aby umožňovaly pohled do vozidla, osvětlení v nákladovém prostoru, centrální zamykání s dálkovým ovládním, rádio, bluetooth s handsfree, zadní parkovací kamera, samostatná a nezávislá klimatizace kabiny řidiče a nákladového prostoru, otevírání zadních závěsných dveří 180°, světla pro denní svícení, zařízení pro zimní start do -29°C, vytápění nákladového prostoru.*
- *Obě vozidla musí mít nainstalované tažné zařízení (koule).*
- *Obě vozidla musí mít namontovány 2 majáky oranžové barvy, v přední části LED Rampa, jejíž maximální rozměr nesmí přesahovat půdorys vozidla a minimální rozměr nesmí být menší než 1000 mm, v zadní části LED maják obyčejný.*
- *Obě vozidla musí mít přídavné halogenové světlomety na střeše vozu, v přední části vyhledávací ovládaný z kabiny, v zadní části dva pevné.*
- *Barva obou vozidel: Bílá.*
- *Do uzavřeného nákladového prostoru každého vozidla musí být umístěna speciální kynologická vestavba, splňující nejméně tyto požadavky:*
  - 1) *Nákladový prostor rozdělen na čtyři oddělené kotce umístěné ve stejné rovině s maximálním využitím nákladového prostoru a s umožněným přístupem ke každému z kotců, z prostoru mimo vozidlo. Každý kotec musí být samostatně uzavíratelný. V jednom z kotců musí být umístěna vestavěná skříňka (výška 85 - 95 cm, šířka 45 - 55 cm, hloubka 75 - 85 cm) s nerezovými dvířky a minimálně dvěma a maximálně čtyřmi policemi. V tomtéž kotci musí být umístěn vyjímatelný hermeticky uzavřený a omyvatelný box pro převoz kadáverů. Přední polovina nákladového prostoru musí mít dvojitou podlahu se světlou výškou 10 cm, do které bude možno uskladňovat pomůcky potřebné k odchytu zvířat.*
  - 2) *Odlehčený a omyvatelný materiál kotců.*
  - 3) *Pevná podlaha včetně protiskluzového povrchu podlahy.*
  - 4) *Osvětlení jednotlivých kotců LED technologií.*
  - 5) *Tónované bezpečnostní folie skel.*
  - 6) *Odvětrání kotců.*
  - 7) *Izolace vestavby a stropní části.*
  - 8) *Vestavby musí být v horní části průhledné z místa řidiče a to v rozsahu, aby umožňovala pohled řidiče na podlahu kotce.*
  - 9) *Kotce v zadní části vozidel a kotec bez vestavěné skříňky a omyvatelného boxu musí být samostatně zamykatelné s možností vzájemného propojení.“*

54. Ve Výzvě k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 1 v části „Místo a termín plnění“ zadavatel stanovil lhůtu pro dodání předmětu plnění veřejné zakázky 90 dnů ode dne uzavření

smlouvy. Jako místo plnění zadavatel stanovil „Autoprovoz Městské policie hl. m. Prahy, Kunderka 19, Praha 8“.

55. Zadavatel stanovil ve Výzvě k podání nabídek lhůtu pro podání nabídek do 5. 3. 2014 do 9 hod.
56. Dle Výzvy k podání nabídky předpokládaná hodnota veřejné zakázky č. 1 činí 1.900.000,- Kč bez DPH. Zadavatel ve výzvě označil předmětnou zakázku jako veřejnou zakázku malého rozsahu a na profilu zadavatele uvedl jako druh zadávacího řízení „veřejná zakázka malého rozsahu“.
57. Z dokumentu „Požadavek na dodávky, služby nebo stavební práce“ č. j. MPPH 14147/2014 ze dne 6. 2. 2014 vyplývá interní požadavek v rámci organizace obviněného na nákup dvou odchyťových a asanačních automobilů. Jako žadatel je uvedena ÚPOZ (Útulek pro opuštěná zvířata Městské policie hl. m. Prahy). Předmětný požadavek byl schválen ředitelem Městská policie hl. m. Prahy.
58. V dokumentu nadepsaném „Způsob stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky“ ze dne 6. 2. 2014 je popsán způsob stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky č. 1 a uvedena její výše (1.900.000,- Kč bez DPH).
59. Z dokumentu „Zápis z jednání komise pro otevírání obálek“ č. j. MPPH 25462/2014 ze dne 5. 3. 2014 a z dokumentu „Přehled přijatých nabídek k veřejné zakázce“ č. j. MPPH 19376/2014 plyne, že obviněný obdržel na plnění veřejné zakázky č. 1 dvě nabídky. Jednalo se o nabídku dodavatele JÍŠA s.r.o. a nabídku dodavatele RENAULT RETAIL GROUP CZ, s.r.o.
60. Dne 9. 5. 2014 obviněný uzavřel na veřejnou zakázku č. 1 kupní smlouvu č. 01/14 (SML/2014/02644) s cenou za předmět plnění ve výši 1.588.764,- Kč bez DPH, tj. 1.922.404,40,- Kč včetně DPH, a to s vybraným dodavatelem JÍŠA s.r.o.

Zjištěné skutečnosti ve vztahu k veřejné zakázce č. 2 z dokumentace pořizené v souvislosti s touto veřejnou zakázkou

61. Obviněný zaslal dne 9. 6. 2014 „Výzvu k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu“ č. j. MPPH 51829/2014 z téhož dne, tedy výzvu k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 2, pěti dodavatelům. Podle e-mailových adres adresátů této e-mailové zprávy se jednalo o následující dodavatele:
  - JÍŠA s.r.o.,
  - M 3000, a.s.,
  - FORD MOTOR COMPANY, s. r. o.,
  - RENAULT RETAIL GROUP CZ, s.r.o.,
  - FEDERAL CARS s.r.o.
62. Osloveni byli dodavatelé uvedení v dokumentu „Návrh výběru možných dodavatelů“ č. j. MPPH 60537/2014, který byl schválen oprávněnou osobou obviněného dne 3. 6. 2014.
63. Dle Výzvy k podání nabídky je předmětem veřejné zakázky č. 2 „dodávka speciálního automobilu pro odvoz osob pod vlivem návykové látky se speciální nástavbou, určeného jako

náhrada za dosluhující vozidlo pro zajištění výše uvedené činnosti Městské policie hl. m. Prahy (dále jen „MP HMP“).“

64. Ve Výzvě k podání nabídky, ve znění změny ze dne 17. 6. 2014, je uvedena následující technická specifikace předmětu veřejné zakázky č. 2:

- *„Celková maximální hmotnost do 3500 kg včetně nástavby (ŘP sk. B)*
- *Motor o objemu minimálně 2 200 ccm, maximálně 2 500 ccm*
- *Palivo - nafta motorová*
- *Minimální výkon 90 kW*
- *Manuální pětistupňová nebo šestistupňová převodovka*
- *Minimální požadovaná výbava: airbag řidiče a spolujezdce, centrální zamykání vozidla s dálkovým ovládním, v kabině vozidla místo pro 3 osoby*
- *Bílá barva vozidla*
- *Pohon vozidla 4x4*
- *Na podvozku umístěna speciální nástavba pro převoz osob pod vlivem návykových látek, splňující tyto požadavky:*
  - 1) *Vnitřní rozměry minimálně 3,0 x 2,0 m, max. 3,5 m x 2,2 m, celková tloušťka stěn min. 2,5 cm, max. 15 cm.*
  - 2) *Vnitřní výška stropu min. 190 cm, venkovní výška max. 210 cm*
  - 3) *Ventilace nástavby náporová - boční posuvné okno na levé straně, 2 střešní okna manuální, vícepolohová v přední a zadní části nástavby.*
  - 4) *Vysouvací lůžko sklápěcí na levé straně nástavby, lůžko vysouvací do zadní části*
  - 5) *V prostoru nástavby umístěna 3 sedadla, 2 sedadla z omyvatelné koženky a 1 sedadlo s potahem z mikroplyše.*
  - 6) *Podlaha nástavby z protiskluzového omyvatelného materiálu, stěny i strop nástavby z omyvatelného materiálu*
  - 7) *Na levé straně nástavby otevírací posuvné okno, zabezpečené mříží, která bude odnímatelná (únikový otvor)*
  - 8) *Jedny boční dveře s oknem, zabezpečené odnímatelnou mříží, posuvné nebo na pantech, zadní dveře pantové, prosklené.*
  - 9) *V pravé části nástavby u 2 sedadel z omyvatelné koženky vzpěrná tyč mezi podlahou a stropem*
  - 10) *V pravé zadní části nástavby částečná pevná přepážka s uzamykatelnou schránkou na čisticí a desinfekční prostředky, pod skřínkou úchyt na skládací invalidní vozík.*
  - 11) *Do speciální nástavby zabudovaná klimatizace, která nesmí navyšovat světlou výšku nástavby a to z důvodu průjezdnosti vozidla do zdravotnických zařízení.*

12) Nástavba musí mít možnost být vytápěna, a to buď klimatizací, nebo rozvodem nezávislého topení do nástavby.“

65. Ve Výzvě k podání nabídky v původním znění v části „Obchodní podmínky“ zadavatel stanovil lhůtu pro dodání předmětu plnění veřejné zakázky 90 dnů ode dne uzavření smlouvy. Tuto lhůtu zadavatel dne 17. 6. 2014 prodloužil na 180 dnů ode dne uzavření smlouvy.
66. Ve Výzvě k podání nabídky v části „Místo a termín plnění“ zadavatel stanovil jako místo plnění „Autoprovoz Městské policie hl. m. Prahy, Kunderatka 19, Praha 8“.
67. Zadavatel stanovil ve Výzvě k podání nabídek lhůtu pro podání nabídek původně do 20. 6. 2014 do 9 hod. Dne 17. 6. 2014 zadavatel tuto lhůtu prodloužil do 30. 6. 2014 do 9 hod.
68. Dle Výzvy k podání nabídky předpokládaná hodnota veřejné zakázky č. 2 činí 1.400.000,- Kč bez DPH. Zadavatel ve výzvě označil předmětnou zakázku jako veřejnou zakázku malého rozsahu a na profilu zadavatele uvedl jako druh zadávacího řízení „veřejná zakázka malého rozsahu“.
69. Z dokumentu „Požadavek na dodávky, služby nebo stavební práce“ č. j. MPPH 47812/2014 ze dne 24. 4. 2014 vyplývá interní požadavek v rámci organizace obviněného na nákup jednoho nového vozu pro opileckou hlídku. Jako žadatel je uvedena Městská policie hl. m. Prahy, Obvodní ředitelství Praha 1. Předmětný požadavek byl schválen ředitelem Městská policie hl. m. Prahy.
70. V dokumentu „Způsob stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky“ ze dne 6. 5. 2014 je popsán způsob stanovení předpokládané hodnoty této zakázky a uvedena její výše (1.400.000,- Kč bez DPH).
71. Z dokumentu „Zápis z jednání komise pro otevírání obálek“ č. j. MPPH 78681/2014 ze dne 30. 6. 2014 a z dokumentu „Přehled přijatých nabídek k veřejné zakázce“ č. j. MPPH 65616/2014 plyne, že obviněný obdržel na plnění veřejné zakázky č. 2 dvě nabídky. Jednalo se o nabídku dodavatele JÍŠA s.r.o. a nabídku dodavatele IVACAR Ivančice, spol. s r.o., IČO 48906719, se sídlem Krumlovská 1430/30, 664 91 Ivančice (dále jen „IVACAR Ivančice, spol. s r.o.“).
72. Dne 12. 9. 2014 obviněný uzavřel na veřejnou zakázku č. 2 kupní smlouvu č. 06/14 (SML/2014/02676) s cenou za předmět plnění ve výši 1.128.789,26 Kč bez DPH, tj. 1.365.835,- Kč včetně DPH, a to s vybraným dodavatelem JÍŠA s.r.o.

K postupu obviněného

73. Úřad v obecné rovině uvádí, že hlavním účelem ZVZ je zajištění hospodárného nakládání s veřejnými prostředky, a to prostřednictvím vytváření podmínek pro co nejširší hospodářskou soutěž mezi různými dodavateli při poptávání plnění, které je předmětem veřejné zakázky. Co možná nejširší hospodářské soutěže v právě uvedeném smyslu pak ZVZ dosahuje tím, že stanoví pro osoby v postavení zadavatele povinnost zadávat veřejné zakázky ve formalizovaném zadávacím řízení, ve kterém je kladen důraz zejm. na jeho transparentní provedení. Zákonodárce tak v ustanovení § 21 odst. 2 a 3 ZVZ stanovil, že zadavatel, resp. veřejný zadavatel může pro zadání veřejné zakázky použít následující druhy zadávacích řízení, a to otevřené řízení, užší řízení, jednací řízení s uveřejněním, jednací

řízení bez uveřejnění, soutěžní dialog a zjednodušené podlimitní řízení. Úřad tedy uzavírá, že má-li být naplněn hlavní účel ZVZ, a sice zajištění soutěžního prostředí při zadávání veřejných zakázek, musí zadavatelé postupovat dle ustanovení § 21 odst. 2 a 3 ZVZ a – nestanoví-li ZVZ výslovně jinak (např. v případě výjimek dle § 18 ZVZ) – použít pro zadání veřejné zakázky některý z druhů zadávacího řízení dle výše citovaných ustanovení ZVZ, resp. dle ustanovení § 21 odst. 1 ZVZ, zásadně tedy řízení otevřené nebo užší (použití ostatních druhů zadávacích řízení je vázáno na splnění zákonných podmínek pro takový postup).

74. Jednou z prvotních fází zadávání veřejné zakázky, která předchází samotnému zadávacímu řízení a kterou je zadavatel povinen provést, je stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Přestože se jedná o stanovení hodnoty „předpokládané“, tedy pravděpodobné, nesmí ze strany zadavatele docházet k situacím, kdy by nesprávné stanovení výše předpokládané hodnoty vedlo k neoprávněnému užití některé z výjimek či mírnějšího režimu pro zadávání veřejných zakázek. Dělení předmětu veřejných zakázek jako takové je přípustné, přičemž institut rozdělení veřejné zakázky na jednotlivé části upravuje ustanovení § 98 ZVZ, který umožňuje v situacích, kdy to je z hlediska charakteru předmětu plnění vhodné, definovat rozdílné zadávací podmínky pro jednotlivé části zakázky včetně samotného vymezení jednotlivých předmětů plnění. Nepřípustným se však stává ve chvíli, kdy jeho prostřednictvím dojde ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod finanční limity stanovené v ZVZ a následné zařazení do jiné kategorie veřejných zakázek. Takový postup je protiprávní právě proto, že takovýmto umělým dělením se zadavatel může dostat do situace, kdy může při zadávání (právě díky snížené předpokládané hodnotě dosažené dělením zakázky) užívat méně přísných pravidel, tj. není povinen postupovat podle některých ustanovení ZVZ či není povinen podle ZVZ postupovat vůbec.
75. Pro posouzení postupu zadavatele podle ZVZ je tedy rozhodující zejména celková předpokládaná hodnota veřejné zakázky. Jestliže zadavatel hodlá předmět veřejné zakázky rozdělit a zadávat samostatně, musí dbát na omezení uvedené v § 13 odst. 3 ZVZ tak, že rozdělením předmětné veřejné zakázky nesmí předpokládaná hodnota poklesnout pod finanční limity stanovené v § 12 ZVZ. Smyslem citovaného ustanovení je zabránit umělému a účelovému snižování předpokládané hodnoty veřejné zakázky, a zabránit tak zadavatelům vyhýbat se zákonným postupům pro zadání veřejné zakázky.
76. K otázce vymezení předmětu plnění veřejné zakázky z hlediska toho, zda se jedná o veřejnou zakázku jedinou, nebo naopak, kdy lze poptávat plnění ve více veřejných zakázkách, se vyslovil např. Krajský soud v Brně ve svém rozsudku ze dne 9. 4. 2015, č. j. 62 Af 123/2013-85, kde (na základě starší a ustálené judikatury) uvedl, že *„je zapotřebí vycházet z obecného pravidla, racionálně a logicky zdůvodnitelného, podle něhož jde-li o plnění, jež má být ve prospěch zadavatele podle předmětu veřejné zakázky uskutečňováno, svým charakterem totožné, obdobné či založené společnými jednotlivými souvislostmi, pak jde o plnění stejného nebo srovnatelného druhu, a tedy jde o plnění, které je jedinou veřejnou zakázkou.“* (obdobně bylo judikováno mj. také v rozsudcích Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 44/2009 ze dne 15. 9. 2011, sp. zn. 62 Af 44/2010 ze dne 12. 1. 2012 či sp. zn. 62 Af 68/2011 ze dne 7. 3. 2013).
77. Nejvyšší správní soud pak v rozsudku ze dne 15. 12. 2010, č. j. 2 Afs 55/2010-173 (obdobně také v dřívějším rozsudku ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 Afs 198/2006-69), kterým byla zamítnuta kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 3. 2010, č. j. 62 Ca 72/2008-

113, uvedl, že *„zadáním jedné veřejné zakázky, spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu, je nutno rozumět i souhrn jednotlivých zadání určitých relativně samostatných plnění, týkají-li se tato zadání plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických“*. V posledně citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 3. 2010, č. j. 62 Ca 72/2008-113, dále zobecnil, že *„[p]ro určení, zda konkrétní plnění ve prospěch zadavatele je jedinou veřejnou zakázkou nebo několika jednotlivými veřejnými zakázkami, je totiž dle krajského soudu rozhodující věcný charakter takového plnění; poptává-li zadavatel plnění svým charakterem totožné či obdobné (plnění stejného nebo srovnatelného druhu uskutečňované pro téhož zadavatele v témže časovém období a za týchž podmínek co do charakteru plnění), pak takové plnění musí zadávat jako jedinou veřejnou zakázku podle zákona o veřejných zakázkách. Není však v případě zadávání takové jediné veřejné zakázky vyloučeno připustit podávání nabídek jen na její jednotlivé části.“*

78. Úřad tedy konstatuje, že se v případě zadávání předmětných veřejných zakázek zabýval skutečností, zda v šetřeném případě byla naplněna hlediska, která byla Nejvyšším správním soudem judikována, tj. s ohledem na předměty šetřených veřejných zakázek hledisko věcné, místní a časové, a v té souvislosti, zda se jedná toliko o jedinou veřejnou zakázku, či nikoli.

K věcné souvislosti

79. Pro posouzení zákonnosti postupu obviněného je při rozdělení předmětu veřejné zakázky v šetřeném případě klíčové zejména věcné hledisko předmětu plnění veřejné zakázky. Jak vyplývá ze shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu (č. j. 2 Afs 55/2010-173 ze dne 15. 12. 2010), rozhodujícím pro zjištění, zda konkrétní plnění ve prospěch obviněného je jedinou veřejnou zakázkou, nebo několika jednotlivými veřejnými zakázkami, je věcný charakter plnění. Jinými slovy řečeno, aby se v praxi jednalo o jedinou veřejnou zakázku, musí předmět plnění, byť zadavatelem rozdělený do více veřejných zakázek, vykazovat znaky totožnosti, či alespoň obdobnosti (věcná souvislost tedy musí být přítomna vždy).
80. Předmětem obou veřejných zakázek bylo dodání automobilů, u kterých zadavatel požadoval, aby byly vybaveny speciálními vestavbami a nástavbami. Samotné automobily (bez požadovaných úprav – nástaveb a vestaveb) jsou podobného užitkového charakteru a požadavky na ně se zásadně neliší. Liší se navzájem pouze v některých dílčích technických parametrech (například min. výkon) a požadavcích na výbavu (viz body **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.**, 52, 62 a 63 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
81. Požadavky zadavatele na nákladní prostor těchto automobilů (nástavby a vestavby) se evidentně odvíjejí od účelů, ke kterým mají být poptávaná vozidla využívána, tj. odchyt zvířat a odvoz uhynulých zvířat (v případě veřejné zakázky č. 1) a odvoz osob pod vlivem návykové látky (v případě veřejné č. 2). Ačkoli se požadavky zadavatele na tyto úpravy automobilů mezi předmětnými veřejnými zakázkami v jednotlivostech liší, kdy například v případě veřejné zakázky č. 1 se jedná o vestavbu do nákladového prostoru tvořenou zejména určitým počtem kotců, skříňkou a boxem, zatímco v případě veřejné zakázky č. 2 se jedná o nástavbu na podvozek vybavené zejména lůžkem a určitým počtem sedadel, předmětné nástavby a vestavby nečiní z poptávaných automobilů zásadně odlišný předmět plnění. Podstata předmětu plnění (dodávka užitného automobilu s nákladním prostorem upraveným dle specifických potřeb zadavatele) je stejná.

82. Při posouzení, zda se jedná v případě šetřených veřejných zakázek o stejný nebo obdobný charakter plnění, Úřad, s ohledem na skutečnost, že prostřednictvím obou výše uvedených veřejných zakázek jsou dodány užitkové automobily s nákladním prostorem upraveným dle potřeb zadavatele, uvádí, že lze v daném případě dovodit, že předmět plnění veřejné zakázky č. 1 a č. 2 spolu věcně souvisí.
83. S ohledem na požadavky na samotné poptávané automobily a zejména na jejich nástavby a vestavby, lze u obou veřejných zakázek přepokládat i obdobné nároky na dodavatele.
84. Pro posouzení věcné souvislosti předmětných veřejných zakázek je rovněž významná skutečnost, že obviněný oslovil Výzvami k podání nabídky v předmětných veřejných zakázkách stejný okruh dodavatelů, a to dodavatele JÍŠA s.r.o., M 3000, a.s., FORD MOTOR COMPANY, s. r. o., RENAULT RETAIL GROUP CZ, s.r.o. a FEDERAL CARS s.r.o. (viz body 51 a 61 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad dále dodává, že věcnou souvislost prověřovaných veřejných zakázek lze v daném případě dovozovat rovněž ze skutečnosti, že na plnění obou veřejných zakázek, tj. veřejné zakázky č. 1 a č. 2, podal nabídky jeden shodný dodavatel, a to JÍŠA s.r.o. (viz body 59 a 70 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad uvádí, že ze samotné skutečnosti shodných subjektů nelze dovodit věcnou souvislost mezi jednotlivými veřejnými zakázkami, nicméně v kontextu dalších skutečností uvedených výše lze konstatovat, že shodnost oslovených dodavatelů a totožný vybraný dodavatel, se kterým byly následně uzavřeny smlouvy na veřejné zakázky č. 1 a č. 2, podporuje závěr o věcné souvislosti předmětných veřejných zakázek.
85. S ohledem na shora uvedené skutečnosti lze uzavřít, že u obou šetřených veřejných zakázek byly požadovány svým charakterem totožné či obdobné dodávky.

K časové souvislosti

86. O skutečnosti, že v šetřeném případě spolu jednotlivá plnění souvisejí z hlediska časového, svědčí průběh zadání veřejné zakázky č. 1 a veřejné zakázky č. 2. Počátek kontraktačního procesu nastal u obou veřejných zakázek v první polovině roku 2014, kdy Výzva k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 1 byla obviněným uveřejněna na profilu zadavatele a odeslána dodavatelům dne 19. 2. 2014 a Výzva k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 2 byla obviněným uveřejněna na profilu zadavatele a odeslána dodavatelům dne 9. 6. 2014, tedy v krátkém časovém sledu. Jednotlivé výzvy k podání nabídky u šetřených veřejných zakázek od sebe dělily přibližně čtyři měsíce, přičemž tento časový úsek se Úřadu nejeví jako natolik dlouhá doba, která by měla být rozlišovacím znakem v tom, že by časová souvislost nebyla naplněna, a to s ohledem na charakter poptávaných dodávek v rámci šetřených veřejných zakázek. Tuto skutečnost potvrzuje také rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 7. 2017 sp. zn. 30 Af 53/2015, z něhož vyplývá, že doba čtyř měsíců mezi jednotlivými výzvami nemůže obstát jako kritérium odlišující posuzované veřejné zakázky z hlediska jejich časové souvislosti.
87. Časová souvislost šetřených veřejných zakázek je dále zesilována časovou blízkostí doby plnění obou veřejných zakázek. U veřejné zakázky č. 1 stanovil obviněný konečný termín plnění 90 dnů ode dne uzavření smlouvy, kdy smlouva na veřejnou zakázku č. 1 byla podepsána dne 9. 5. 2014. U veřejné zakázky č. 2 stanovil obviněný konečný termín plnění nejprve 90 dnů ode dne uzavření smlouvy, který následně prodloužil na 180 dnů ode dne uzavření smlouvy, kdy smlouva na veřejnou zakázku č. 2 byla podepsána dne 12. 9. 2014.

Úřad v této souvislosti podotýká, že nepřehlédl, že šetřené veřejné zakázky na sobě nebyly časově závislé v tom smyslu, že by zahájení jedné veřejné zakázky bylo podmíněno ukončením druhé veřejné zakázky. Tato „nezávislost“ však časovou souvislost mezi předmětnými zakázkami nevylučuje. Naopak spíše zviditelňuje tu skutečnost, že mezi předmětnými navzájem nepodmíněnými veřejnými zakázkami je (s ohledem na data počátku kontraktačního procesu i s ohledem na termíny plnění) krátké časové období.

88. S ohledem na shora uvedené skutečnosti, kdy obviněný předmětné veřejné zakázky poptával v krátkém časovém sledu a s vzájemně blízkým termínem plnění má Úřad za to, že byla v šetřeném případě naplněna časová souvislost, resp. časové hledisko.

K místní souvislosti

89. K posouzení existence místní souvislosti Úřad uvádí, že z Výzev k podání nabídky na veřejné zakázky vyplývá, že místem plnění u obou veřejných zakázek bylo stejné místo, a to Autoprovoz Městské policie hl. m. Prahy, Kunderatka 19, Praha 8. Automobily poptávané v rámci obou veřejných zakázek mají dle Výzev k podání nabídky sloužit k zajištění specifických činností Městské policie hl. m. Prahy, z čehož lze dovodit, že tyto automobily budou využívány na území daném místní působností Městské policie hl. m. Prahy. Vzhledem k uvedeným skutečnostem Úřad konstatuje, že předmětné veřejné zakázky spolu místně souvisí.
90. Na základě shora popsaných skutečností dospěl Úřad k závěru, že šetřené veřejné zakázky na dodávky automobilů byly zadávány ve vzájemné souvislosti, neboť vykazují časovou, místní a věcnou souvislost. Bylo tudíž prokázáno, že předmětné veřejné zakázky spolu úzce souvisí, materiálně tvoří jednu veřejnou zakázku, a proto měla být předpokládaná hodnota obou veřejných zakázek sečtena a obviněný měl povinnost zadat tyto dodávky v odpovídajícím zadávacím řízení dle součtu předpokládaných hodnot šetřených veřejných zakázek.
91. Nadto je z předložené dokumentace zřejmé, že obviněný vnesl interní požadavek na schválení pořízení předmětu veřejné zakázky č. 2 již 24. 4. 2014, tj. přibližně dva měsíce po Výzvě k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 1, přičemž se tak stalo ještě před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku č. 1 (uzavřena dne 9. 5. 2014), tedy již během výběrového řízení na tuto veřejnou zakázku. Předpokládanou hodnotu veřejné zakázky č. 2 zadavatel uvádí v dokumentu „Způsob stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky“ datovanému již ke dni 6. 5. 2014. S ohledem na uvedené si obviněný nejpozději během poptávání předmětu veřejné zakázky č. 1 musel být vědom své potřeby poptávat i předmět veřejné zakázky č. 2 o dané předpokládané hodnotě. Ačkoli tedy zadavatel měl možnost výběrové řízení na veřejnou zakázku č. 1 zrušit a následně s ohledem na součet předpokládaných hodnot veřejných zakázek č. 1 a č. 2 zadat tyto zakázky v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacího řízení podle ustanovení § 21 odst. 1 ZVZ, neučinil tak. Místo toho zadavatel uzavřením smlouvy dokončil výběrové řízení na veřejnou zakázku č. 1 a následně zahájil výběrové řízení na veřejnou zakázku č. 2 a to opět jako veřejnou zakázku malého rozsahu mimo některé z v úvahu připadající zadávací řízení dle ZVZ.
92. Úřad upozorňuje, že ačkoliv obviněný mohl využít postupu podle ustanovení § 98 ZVZ, podle něhož lze rozdělit předmět plnění veřejné zakázky na části, této zákonem aprobované možnosti rozdělení veřejné zakázky nevyužil a namísto toho předmět plnění rozdělil do dvou samostatných veřejných zakázek, čímž došlo k nezákonnému snížení limitů. Uvedeným

postupem obviněný snížil výši předpokládané hodnoty pod finanční limit stanovený v § 12 odst. 2 ZVZ, vyhnul se povinnosti vyplývající z ustanovení § 21 ZVZ zadat veřejnou zakázku v příslušném druhu zadávacího řízení a následně uzavřel smlouvy na předmět plnění (jediné) veřejné zakázky.

93. Z Výzev k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 1 a č. 2 vyplývá, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky č. 1 činila 1.900.000,- Kč bez DPH a předpokládaná hodnota veřejné zakázky č. 2 činila 1.400.000,- Kč bez DPH. Z uvedeného plyne, že předpokládaná hodnota obou veřejných zakázek dohromady činila 3.300.000,- Kč bez DPH. Úřad uvádí, že předpokládaná hodnota obou veřejných zakázek převyšuje limit stanovený v § 12 odst. 2 ZVZ, protože je veřejná zakázka zakázkou podlimitní, a zadavatel měl proto povinnost zadat ji postupem dle ZVZ.
94. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že postup obviněného mohl podstatně ovlivnit výběr nevhodnější nabídky, neboť nelze vyloučit možnost, že pokud by zadavatel provedl zadávací řízení podle ZVZ, mohl obdržet odlišné nabídky nebo i jiné nabídky od dalších dodavatelů, kteří mohli nabídnout výhodnější podmínky plnění pro zadavatele, než tomu bylo v případě vybraného dodavatele JÍŠA s.r.o., se kterým zadavatel uzavřel smlouvy na plnění šetřených veřejných zakázek.
95. K názoru obviněného, že jeho postup neměl a nemohl mít vliv na počet obdržených nabídek a na výběr nevhodnější nabídky, neboť jeho postup byl transparentní a do podání nabídek odpovídal postupu ve zjednodušeném podlimitním řízení, Úřad uvádí následující. Potenciální vliv na výběr je dle Úřadu dán i v případě, kdy zadavatel postupuje „způsobem obdobným“ postupu v některém zadávacím řízení dle ZVZ. Je tomu tak zejména proto, že postup mimo zadávací řízení (mimo režim ZVZ) výrazným způsobem zkracuje jinak zákonem zaručená práva dodavatele na jeho ochranu před případným nezákonným postupem zadavatele. Dodavatel tak nemá k dispozici např. institut námitek, v návaznosti na který by mohl (v konečné fázi) iniciovat i přezkum postupu zadavatele ve správním řízení před Úřadem. Již tato skutečnost je nepochybně způsobilá odradit od účasti v soutěži o danou zakázku např. dodavatele, který má za to, že zadávací podmínky veřejné zakázky nejsou vymezeny správným způsobem (tam, kde by v případě postupu zadavatele v zadávacím řízení mohl podat námitky, nemá v situaci, kdy zadavatel podle zákona nepostupuje, žádnou právem garantovanou možnost obrany). V případě postupu dle zákona by byl obviněný navíc povinen dodržet § 38 odst. 3 ZVZ, tj. nesměl by vyzývat opakovaně stejný okruh zájemců, pokud by to nebylo odůvodněno předmětem plnění veřejné zakázky či jinými zvláštními okolnostmi. V případě, že by obviněný dle uvedeného ustanovení ZVZ postupoval (což v šetřeném případě neučinil, neboť k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 1 a č. 2 vyzval stejný okruh zájemců) a veřejné zakázky č. 1 a č. 2 by zadával ve dvou samostatných zadávacích řízeních dle ZVZ (dle součtové předpokládané hodnoty těchto zakázek), mohl by obdržet výhodnější nabídky od jiných dodavatelů, než tomu bylo v případě vybraného dodavatele JÍŠA s.r.o., se kterým zadavatel uzavřel smlouvy na plnění šetřených veřejných zakázek. Pokud jde o argumentaci obviněného transparentností jeho postupu, Úřad uvádí, že konkrétní postup zadavatele při jeho postupu mimo zadávací řízení je zohledněn ve výši ukládané pokuty, nicméně samotná skutečnost, že např. nepřistoupil k zadání veřejné zakázky přímo vybranému dodavateli bez jakékoli soutěže, nemůže postačovat ke zhojení základního

pochybení, a sice toho, že nepostupoval v zadávacím řízení dle zákona tam, kde tímto formalizovaným způsobem postupovat měl.

96. K argumentaci obviněného tím, že potřeba pořízení předmětu veřejné zakázky č. 2 vzešla neočekávaně (kdy z důvodu poruch nebylo stávající vozidlo schopné zajišťovat uvedenou činnost), a to až více než dva měsíce po zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 1, pročež obviněný potřebu pořízení předmětu veřejné zakázky č. 2 v době zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 1 nepředpokládal, ani předpokládat nemohl, a nebyl proto povinen sečíst předpokládanou hodnotu veřejných zakázek č. 1 a č. 2 před zahájením poptávání veřejné zakázky č. 1, Úřad uvádí následující.
97. Úřad při posouzení šetřeného případu nevychází ze skutečnosti, že obviněný již při zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 1 věděl o potřebě pořízení předmětu veřejné zakázky č. 2. Jelikož však veřejné zakázky č. 1 a č. 2 materiálně tvoří jednu veřejnou zakázku (viz výše uvedená část odůvodnění tohoto rozhodnutí), měla být předpokládaná hodnota obou veřejných zakázek sečtena a obviněný měl povinnost zadat tyto dodávky v odpovídajícím zadávacím řízení dle součtu předpokládaných hodnot šetřených veřejných zakázek. Jak již Úřad uvedl výše, v situaci, kdy vznikla potřeba zadat předmět veřejné zakázky č. 2 až po zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 1, obviněný mohl a měl zohlednit tuto skutečnost tak, aby dodržel ZVZ ve vztahu k veřejné zakázce č. 1 i č. 2. Dle součtové hodnoty těchto zakázek měl obviněný zadat v zadávacím řízení dle ZVZ nejen veřejnou zakázku č. 2, nýbrž měl i přehodnotit svůj postup při poptávání veřejné zakázky č. 1, čili výběrové řízení měl zrušit a veřejnou zakázku č. 1 zadat rovněž v zadávacím řízení dle ZVZ.
98. Jen pro úplnost Úřad uvádí, že obviněný vznik potřeby pořízení předmětu veřejné zakázky č. 2 z důvodu poruchovosti stávajícího vozidla či jiného důvodu až po zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 1 nijak nedoložil. Ostatně za předpokladu, že důvodem vzniku potřeby pořízení nového vozidla byla neschopnost stávajícího vozidla zajišťovat uvedenou činnost z důvodu poruch, lze si stěží představit, že by tuto situaci a z ní plynoucí potřebu obměny vozidla nebylo v důsledku oné poruchovosti možné předpokládat již v době zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 1.
99. Z výše uvedeného je pak zřejmé, že obviněný se svým jednáním dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ tím, že nedodržel postup stanovený v ustanovení § 13 odst. 3 ZVZ, když rozdělil předmět jedné podlimitní veřejné zakázky na veřejnou zakázku č. 1 a na veřejnou zakázku č. 2, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v ustanovení § 12 odst. 2 ZVZ, v důsledku čehož obviněný nezadal veřejnou zakázku v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacího řízení podle ustanovení § 21 odst. 1 ZVZ, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a obviněný uzavřel na plnění předmětné veřejné zakázky smlouvy.
100. Výběrová řízení na veřejné zakázky č. 1 a č. 2 byla obviněným realizována v době účinnosti ZVZ. Vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. 10. 2016 nabyl účinnosti nový zákon upravující zadávání veřejných zakázek v prostředí České republiky, a sice ZZVZ, bylo nutno v rámci správního řízení posoudit, zda právní úprava zakotvená v ZZVZ není pro obviněného příznivější, a zda ji tudíž není nutno s ohledem na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv

a svobod na šetřený případ aplikovat (Úřad k tomu odkazuje také na body 19 až 23 odůvodnění tohoto rozhodnutí).

101. V této souvislosti lze uvést, že z hlediska merita vedeného správního řízení není zákon právní úpravou příznivější, jelikož obsahuje obdobná pravidla pro výpočet předpokládané hodnoty [§ 13 odst. 3 ZVZ, § 16, 18 odst. 1 a 2 zákona]; rozdílem je pouze odlišná konstrukce téhož pravidla: zatímco ZVZ upravuje zákaz dělení (srov. § 13 odst. 3 ZVZ), zákon hovoří o povinnosti sčítat předpokládanou hodnotu souvisejících plnění a podmiňuje možnost rozdělit veřejnou zakázku na více částí tím, že tím nedojde k obcházení povinnosti stanovené v zákoně (srov. § 18 odst. 2 a § 35). Ač jsou tedy použita rozdílná východiska, závěr je totožný. Nezapočtením části předpokládané hodnoty plnění podle zákona (tj. dělením podle ZVZ) dochází k obcházení zákonné úpravy. Pokud jde o způsob určení, zda se v konkrétním případě jedná o jedinou veřejnou zakázku, Úřad uvádí, že zákon navazuje na judikaturou stanovený koncept používaný za účinnosti ZVZ a nedochází k zásadním změnám hledisek posuzování souvislostí mezi jednotlivými plněními veřejných zakázek. Zákon sice v § 18 odst. 2 oproti předchozí právní úpravě obsažené v ZVZ zavádí nový prvek „jeden funkční celek“ a dále výslovně jmenuje pouze časovou souvislost, Úřad však uvádí, že se vedle kritéria časové souvislosti použijí nadále i jiná kritéria souvislosti, která jsou pouze podřazena pod obecný pojem „jeden funkční celek“. Tato další kritéria vypovídají o tom, zda určitá plnění jsou, nebo nejsou „jedním funkčním celkem“. Jedná se přitom zejména o kritérium věcné a místní souvislosti a v závislosti na konkrétním posuzovaném případě případně i další kritéria. Uvedený pohled na prvek „jednoho funkčního celku“ vyplývá již z důvodové zprávy k § 18 zákona a potvrzuje jej i komentářová literatura.² V této souvislosti lze odkázat rovněž na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0174/2018/VZ-00027/2018/321/OMa ze dne 3. 1. 2019.
102. Zákon není příznivější právní úpravou ani ve vztahu k finančním limitům pro určení podlimitní veřejné zakázky na dodávky [§ 12 odst. 2 ZVZ a § 26 odst. 1 zákona]. Co se týče jednání obviněného, lze uvést, že jeho jednání je v šetřeném případě přestupkem podle obou právních předpisů [k tomu viz § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ, § 268 odst. 1 písm. a) zákona], přičemž obviněnému by při ukládání sankce podle zákona hrozila stejně vysoká pokuta [srov. ust. § 120 odst. 2 písm. a) ZVZ a ust. § 268 odst. 2 písm. a) zákona] jako podle právní úpravy aplikované v šetřeném případě.
103. S ohledem na shora uvedené skutečnosti Úřad jednání obviněného posuzoval v souladu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod podle právní úpravy účinné v době spáchání přestupku. V této souvislosti Úřad opětovně odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz bod 20 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
104. Úřad považuje skutková zjištění za dostatečná a s ohledem na výše uvedené považuje za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ tím, že v rozporu s ustanovením § 13 odst. 3 ZVZ rozdělil předmět jedné podlimitní veřejné zakázky, kterým bylo dodání vozidel pro odchyt zvířat a odvoz uhynulých zvířat a pro odvoz

² Například PODEŠVA, V. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Zákon o registru smluv. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2016; HERMAN, P; FIDLER, V. a kol. Komentář k zákonu o zadávání veřejných zakázek. Plzeň: Aleš Čeněk, 2016; DVOŘÁK, David, MACHUREK, Tomáš, NOVOTNÝ, Petr, a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017

osob pod vlivem návykové látky, na předmětnou veřejnou zakázku č. 1 a na předmětnou veřejnou zakázku č. 2, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v ustanovení § 12 odst. 2 ZVZ, v důsledku čehož obviněný nezadal veřejnou zakázku v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacího řízení podle ustanovení § 21 odst. 1 ZVZ, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a obviněný dne 9. 5. 2014 uzavřel na plnění předmětné veřejné zakázky č. 1 smlouvu s vybraným dodavatelem JÍŠA s.r.o. a dne 12. 9. 2014 uzavřel na plnění předmětné veřejné zakázky č. 2 smlouvu s vybraným dodavatelem JÍŠA s.r.o. Z uvedeného důvodu rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

Právní úprava

105. Podle § 17 písm. w) ZVZ je profilem zadavatele elektronický nástroj, prostřednictvím kterého zadavatel podle tohoto zákona uveřejňuje informace a dokumenty ke svým veřejným zakázkám způsobem, který umožňuje neomezený a přímý dálkový přístup, a jehož internetová adresa je uveřejněna ve Věstníku veřejných zakázek; požadavky na náležitosti profilu zadavatele stanoví prováděcí právní předpis.
106. Podle § 147a odst. 1 písm. a) ZVZ veřejný zadavatel uveřejní na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků.
107. Podle § 147a odst. 2 ZVZ veřejný zadavatel uveřejní podle odstavce § 147a odst. 1 písm. a) ZVZ celé znění smlouvy nebo rámcové smlouvy do 15 dnů od jejího uzavření. Pokud veřejný zadavatel postupoval podle § 89 odst. 3 věty druhé ZVZ, uveřejní přílohy rámcové smlouvy do 15 dnů od skončení účinnosti rámcové smlouvy. Veřejný zadavatel neuveřejní informace, u kterých to vyžaduje ochrana informací a údajů podle zvláštních právních předpisů. Povinnost podle odstavce § 147a odst. 1 písm. a) ZVZ se nevztahuje na
  - a) smlouvy na veřejné zakázky malého rozsahu, jejichž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez DPH,
  - b) smlouvy na veřejné zakázky, u nichž veřejný zadavatel postupoval v souladu s § 18 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) a c), odst. 3 písm. e) a odst. 4 písm. d) ZVZ,
  - c) smlouvy na plnění veřejných zakázek zadané na základě rámcové smlouvy nebo v dynamickém nákupním systému, jejichž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez daně z přidané hodnoty.
108. Podle § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený zákonem.
109. Podle § 120 odst. 2 písm. b) ZVZ se za správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ uloží pokuta do 20 000 000 Kč.
110. Podle § 28 odst. 1 písm. j) zákona je profilem zadavatele elektronický nástroj, který umožňuje neomezený dálkový přístup a na kterém zadavatel uveřejňuje informace a dokumenty ke svým veřejným zakázkám.

111. Podle § 219 odst. 1 zákona veřejný zadavatel uveřejní na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků, a to do 15 dnů od jejich uzavření nebo od konce každého čtvrtletí v případě veřejných zakázek zadávaných na základě rámcové dohody nebo v dynamickém nákupním systému. To neplatí pro
- a) smlouvu na veřejnou zakázku, jejíž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez daně z přidané hodnoty,
  - b) smlouvu na veřejnou zakázku, u které veřejný zadavatel postupoval v souladu s § 29 písm. a) až c) a písmeno l) bod 2, § 30 písm. d) nebo § 191 odst. 2 písm. e) zákona,
  - c) pro zadavatele, který je zpravodajskou službou podle jiného právního předpisu, nebo
  - d) smlouvu uveřejněnou podle jiného právního předpisu.
112. Podle § 269 odst. 2 zákona se veřejný zadavatel dopustí přestupku při uveřejňování podle tohoto zákona tím, že neuveřejní uzavřenou smlouvu na veřejnou zakázku podle § 219 odst. 1 zákona.
113. Podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona se za přestupek uloží pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle § 269 odst. 2 zákona.
114. Podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o registru smluv“), se prostřednictvím registru smluv povinně uveřejňuje soukromoprávní smlouva, jakož i smlouva o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, jejíž stranou je územní samosprávný celek, včetně městské části nebo městského obvodu územně členěného statutárního města nebo městské části hlavního města Prahy.
115. Podle § 5 odst. 2 zákona o registru smluv platí, že osoba uvedená v § 2 odst. 1 zákona o registru smluv nebo smluvní strana smlouvy zašle smlouvu správci registru smluv k uveřejnění prostřednictvím registru smluv bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 30 dnů od uzavření smlouvy. Správce registru smluv uveřejní smlouvu prostřednictvím registru smluv bezodkladně po jejím doručení; uveřejnění smlouvy prostřednictvím registru smluv se provádí zpravidla automatizovaně.
116. Podle § 8 odst. 4 zákona o registru smluv platí, že je-li v souladu s tímto zákonem uveřejněna smlouva, která má být uveřejněna podle zákona o veřejných zakázkách, je tím splněna povinnost uveřejnit ji podle zákona o veřejných zakázkách; to platí obdobně o údajích uveřejňovaných jako metadata podle tohoto zákona.

Zjištěné skutečnosti

117. Obviněný uzavřel na veřejnou zakázku č. 2 dne 12. 9. 2014 kupní smlouvu č. 06/14 (SML/2014/02676) s cenou za předmět plnění ve výši 1.128.789,26 Kč bez DPH, tj. 1.365.835,- Kč včetně DPH, a to s vybraným dodavatelem JÍŠA s.r.o.
118. Z profilu zadavatele zrušeného dne 30. 9. 2016, který je dostupný na adrese <https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/profilMhmp>, a z dokumentace pořízené v souvislosti s veřejnou zakázkou č. 2 (konkrétně z printscreenu profilu zadavatele platného od 1. 10. 2016, který je dostupný na adrese

<https://www.tenderarena.cz/profil/HlavniMestoPraha>), plyne, že smlouva na veřejnou zakázku č. 2 byla na profilu zadavatele uveřejněna dne 30. 9. 2014.

K postupu obviněného

119. Úřad obecně uvádí, že povinnost uveřejnit na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků byla do ZVZ zakotvena tzv. transparentní novelou, tj. zákonem č. 55/2012 Sb., kterým se měnil zákon o veřejných zakázkách, s účinností od 1. 4. 2012, přičemž povinnosti stanovené zadavatelům v § 147a ZVZ, vč. povinnosti uveřejnit na profilu zadavatele kompletní znění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků, mají za cíl posílit princip transparentnosti zadávání veřejných zakázek (v tomto případě prostřednictvím možnosti seznámení se ze strany široké veřejnosti s obsahem uzavřené smlouvy) a umožnit veřejný dohled nad hospodárností při nakládání s veřejnými prostředky.
120. Úřad dále uvádí, že pro naplnění požadavků § 147a odst. 1 a 2 ZVZ je pak nezbytné kumulativní splnění několika podmínek, a to jednak podmínky samotného uveřejnění smlouvy na veřejnou zakázku (případně její změny či dodatky), jednak podmínky uveřejnění celého znění smlouvy (případně její změny či dodatky), dále její uveřejnění na místě k tomu určeném, tedy na profilu zadavatele, a její uveřejnění ve lhůtě do 15 dnů od uzavření smlouvy. Pokud zadavatel veškeré uvedené podmínky nesplní, tak nedodrží povinnost stanovenou mu v § 147a odst. 2 v návaznosti na § 147a odst. 1 písm. a) ZVZ.
121. Obviněný uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu na veřejnou zakázku č. 2 dne 12. 9. 2014. Jelikož na daný případ nelze aplikovat ani jednu z výjimek uvedených v § 147a odst. 2 písm. a), b) a c) ZVZ, byl obviněný dle § 147a odst. 1 ZVZ ve spojení s § 147a odst. 2 ZVZ povinen uveřejnit uvedenou smlouvu na svém profilu zadavatele nejpozději ke dni 29. 9. 2014 (v tomto případě poslední den lhůty připadl na sobotu, proto posledním dnem lhůty pro splnění povinnosti je nejbližší následující pracovní den). Obviněný uveřejnil smlouvu na veřejnou zakázku č. 2 na svém profilu zadavatele dne 30. 9. 2014, tzn. jeden den po uplynutí zákonné lhůty dle § 147a odst. 1 ZVZ ve spojení s § 147a odst. 2 ZVZ. V šetřeném případě tedy obviněný smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku č. 2 na profilu zadavatele uveřejnil, avšak nedodržel zákonnou lhůtu. Obviněný tak naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ.
122. Úřad opakovaně uvádí, že výběrové řízení na veřejnou zakázku č. 2 bylo obviněným realizováno v době účinnosti ZVZ, přičemž vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. 10. 2016 nabyl účinnosti zákon, je z důvodu popsaného výše (viz body 18 až 22 odůvodnění tohoto rozhodnutí) Úřad v šetřeném případě povinen reflektovat článek 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a zvážil, zda pozdější právní úprava není pro obviněného příznivější.
123. Úřad porovnal úpravu obsaženou v ZVZ s úpravou obsaženou v zákoně a konstatuje, že neuveřejnění nebo pozdní uveřejnění smlouvy na veřejnou zakázku je trestné podle obou právních úprav [srov. § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ a § 269 odst. 2 zákona].
124. Následně Úřad porovnal ustanovení o pokutě u přestupku dle ZVZ [§ 120 odst. 2 písm. b)] a zákona [§ 269 odst. 3 písm. a)], z čehož je evidentní, že ustanovení o pokutě je podle zákona pro obviněného příznivější, neboť dle ZVZ se za přestupek podle § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ ukládá pokuta do 20 000 000 Kč, přičemž dle zákona se za přestupek podle

§ 269 odst. 2 ukládá pokuta „pouze“ do 1 000 000 Kč. Úřad tedy akcentuje, že zákon v tomto ohledu s daným přestupkem spojuje nižší možnou ukládanou sankci. Úřad tedy srovnáním maximální možné výše sankce podle ZVZ a zákona za obviněným spáchaný přestupek zjistil, že právní úprava obsažená v zákoně je, co do trestu, pro obviněného příznivější.

125. Vzhledem k výše uvedenému byl Úřad při rozhodování o spáchání přestupku povinen uplatnit výjimku ze zákazu retroaktivity trestních norem, neboť v šetřeném případě Úřad zjistil, že pozdější právní úprava je pro pachatele příznivější, a aplikovat tak ustanovení § 2 odst. 1 zákona o přestupcích. Úřad proto posoudil souladnost postupu obviněného v kontextu nové právní úpravy obsažené v § 219 odst. 1 zákona, potažmo v § 269 zákona.
126. Pro odstranění všech pochybností Úřad uvádí, že ústavní pravidlo vyjádřené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod je nutným interpretačním korektivem i ve vztahu ke shora citovanému ustanovení § 274 odst. 1 písm. a) zákona, které je třeba vykládat tak, že podle starého práva se v řízení o správních deliktech, resp. přestupcích zahájených Úřadem po dni nabytí účinnosti zákona, jestliže se týkají zadávání veřejných zakázek podle ZVZ, postupuje jen tehdy, pokud tomu nebrání právě tato ústavní maxima.
127. Podle § 219 odst. 1 zákona je veřejný zadavatel povinen uveřejnit na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků do 15 dnů od jejího uzavření. V případě veřejných zakázek zadávaných na základě rámcové dohody nebo v dynamickém nákupním systému umožňuje § 219 odst. 1 zákona uveřejnění uzavřené smlouvy do 15 dnů od konce každého čtvrtletí (tato lhůta se v šetřeném případě neuplatní, neboť smlouvy nebyly zadávány na základě rámcové smlouvy nebo v dynamickém nákupním systému).
128. V § 219 odst. 1 zákona je výslovně stanoveno, na které smlouvy, případně na které zadavatele, se povinnost uveřejnění smluv, popř. dodatků a změn neuplatní. Ve výčtu smluv, na které se povinnost jejího uveřejnění na profilu zadavatele neuplatní, jsou mimo jiné také smlouvy, které byly uveřejněny podle jiného právního předpisu – § 219 odst. 1 písm. d) zákona. V případě, že povinnost uveřejnit smlouvu vyplývá již z jiného právního předpisu, tj. zejména zákona o registru smluv, účinného od 1. 7. 2016, není zadavatel povinen uveřejňovat smlouvu duplicitně podle zákona. Úřad uvádí, že podle zákona o registru smluv se prostřednictvím registru smluv povinně uveřejňuje soukromoprávní smlouva, jakož i smlouva o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, jejíž stranou je územní samosprávný celek. Úřad doplňuje, že podle zákona o registru smluv musí být veškeré smlouvy na veřejné zakázky nad 50 000 Kč bez daně z přidané hodnoty uzavřené podle zákona uveřejněny v registru smluv, přičemž tímto bude zároveň splněna uveřejňovací povinnost podle zákona, resp. bude tím naplněna výjimka podle § 219 odst. 1 písm. d) zákona. Úřad konstatuje, že citovaná výjimka nemůže být v šetřeném případě použita, neboť lhůta pro uveřejnění smlouvy na veřejnou zakázku č. 2 uplynula dne 29. 9. 2014 a registr smluv byl zaveden až dne 1. 7. 2016. I kdyby tedy byla předmětná smlouva v registru smluv následně (tj. po 1. 7. 2016) uveřejněna, tato skutečnost by neměla vliv na povinnost zadavatele uveřejnit tuto smlouvu na profilu zadavatele ve lhůtě dle zákona, resp. na nesplnění této povinnosti. Žádné další výjimky dle § 219 odst. 1 zákona nelze v tomto případě aplikovat.

129. Podle ustanovení § 269 odst. 2 zákona postačuje k naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku „pouhé“ nedodržení zákonem stanovené uveřejňovací povinnosti, tj. její nesplnění řádně a včas, a to i v případě, kdy zadavatel tímto svým jednáním neovlivnil ani nemohl ovlivnit výběr dodavatele [na rozdíl od přestupku zadavatele podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, u kterého je alespoň potenciální vliv na výběr dodavatele znakem skutkové podstaty]. Ustanovení § 269 odst. 2 zákona zákonodárce konstruoval tak, že již samotné překročení zákonem stanovené lhůty pro uveřejnění v plné míře naplňuje znaky přestupku.
130. Jelikož byl obviněný v šetřeném případě povinen smlouvu uveřejnit do 15 dnů od data jejího uzavření, tedy nejpozději dne 29. 9. 2014, avšak učinil tak až dne 30. 9. 2014 (po uplynutí zákonné lhůty), porušil tak ustanovení § 219 odst. 1 zákona, když smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku neuveřejnil do 15 dnů ode dne jejího uzavření.
131. Úřad považuje skutková zjištění za dostatečná a s ohledem na výše uvedené považuje za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 269 odst. 2 zákona tím, že v rozporu s ustanovením § 219 odst. 1 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele kupní smlouvu č. 06/14 uzavřenou dne 12. 9. 2014 s vybraným dodavatelem JÍŠA s.r.o. na předmětnou veřejnou zakázku č. 2 na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději dne 29. 9. 2014, ale až dne 30. 9. 2014. Z uvedeného důvodu rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

K výroku III. tohoto rozhodnutí – uložení pokuty

132. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť jak vyplývá z obsahu tohoto rozhodnutí, obviněný se dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí a přestupku podle § 269 odst. 2 zákona uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
133. Úřad se nejprve zabýval otázkou, zda ve vztahu k některému ze spáchaných přestupků uvedených ve výrocih I. a II. tohoto rozhodnutí nedošlo k zániku odpovědnosti zadavatele, a to (ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod) podle všech v úvahu připadajících právních úprav.
134. Podle § 121 odst. 3 ZVZ (ve znění účinném do 5. 3. 2015, tj. zákona účinného v době spáchání všech přestupků) odpovědnost právnické osoby za přestupek zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán. Podle § 121 odst. 3 ZVZ (ve znění účinném od 6. 3. 2015) odpovědnost právnické osoby za přestupek zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. Totožně upravoval dobu, ve které dochází k zániku odpovědnosti za přestupek, od 1. 10. 2016 do 30. 6. 2017 i § 270 odst. 3 zákona. Podle § 270 odst. 5 zákona ve znění účinném od 1. 7. 2017, tj. v době vydání tohoto rozhodnutí, činí promlčecí doba 5 let, přičemž podle odst. 6 písm. a) téhož ustanovení zákona se promlčecí doba přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku.
135. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

136. V návaznosti na citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 ZVZ. V šetřeném případě se Úřad o spáchání přestupků dozvěděl z úřední činnosti dne 13. 11. 2018, přičemž správní řízení ve věci spáchání přestupků bylo zahájeno doručením příkazu obviněnému, tj. dne 3. 5. 2019. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dnem uzavření smlouvy s vybraným uchazečem na veřejnou zakázku č. 2, tj. 12. 9. 2014. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí došlo dne následujícího po dni, kdy marně uplynula lhůta k uveřejnění kupní smlouvy na veřejnou zakázku č. 2 na profilu zadavatele, tj. dne 30. 9. 2014. Z právě uvedeného plyne, že v šetřeném případě ve vztahu k oběma přestupkům byla zachována subjektivní lhůta dle zákona ve znění účinném od 1. 10. 2016 do 30. 6. 2017 (v délce 3 let) i dle ZVZ (v délce 5, resp. 3 let). Obdobně neuplynula ani objektivní promlčecí doba dle zákona ve znění účinném od 1. 7. 2017 (v délce 5 let) a dle ZVZ (v délce 10, resp. 5 let), neboť od spáchání přestupků neuplynulo více než 5 let. Žádná z pozdějších právních úprav – o jejíž aplikaci by bylo možno uvažovat s ohledem na čl. 40 odst. 6 Listiny základních a práv svobod – není pro obviněného příznivější v tom smyslu, že by jeho odpovědnost za spáchání přestupků uvedených ve výroci I. a II. tohoto rozhodnutí zanikla. Úřad konstatuje, že byly zachovány lhůty dle ZVZ, jakož i dle zákona, a odpovědnost obviněného za přestupky uvedené ve výroci I. a II. tohoto rozhodnutí nezanikla.
137. Úřad pro úplnost uvádí, že se nelze ztotožnit s názorem obviněného, dle kterého v případě přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí uplynula před vydáním příkazu promlčecí doba v délce 5 let z důvodu, že obviněný zahájil výběrové řízení na veřejnou zakázku č. 1 již dne 19. 2. 2014. Objektivní promlčecí doba plyne od spáchání přestupku, resp. ode dne následujícího po dni spáchání přestupku (k okamžiku spáchání přestupku viz výše), nikoli ode dne zahájení poptávání veřejné zakázky (srov. § 121 odst. 3 ZVZ, § 270 odst. 3 zákona ve znění účinném do 30. 6. 2017, § 31 odst. 1 zákona o přestupcích).
138. K uložení pokuty za spáchání přestupků uvedených ve výroci I. a II. tohoto rozhodnutí Úřad předně uvádí, že při stanovení výše pokuty je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (poena maior absorbet minore – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti dovodil Nejvyšší správní soud například v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 (nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání správních deliktů (přestupků) týměž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu (přestupku). Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008 – 67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007 – 135 ze dne 31. 5. 2007). Současně je v citovaném rozsudku uvedeno, že pro potrestání souběhu není bezpodmínečně nutné

vedení společného řízení, ale je nezbytné použití absorpční zásady, pakliže zde existují sbíhající se správní delikty (nyní přestupky).

139. Judikatura v této věci pak byla zákonodárcem reflektována při tvorbě zákona o přestupcích, kdy v § 41 odst. 1 zákona o přestupcích jsou výše uvedené závěry přímo zakotveny i pro správní trestání, neboť podle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.
140. V souladu s ustanovením § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se proto Úřad nejprve zabýval otázkou, jaký přestupek je v šetřeném případě přísněji trestný, tj. za který z nich je možno uložit přísnější (vyšší) pokutu.
141. Za přestupek dle § 121 odst. 1 písm. a) ZVZ uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí lze podle § 120 odst. 2 písm. a) ZVZ uložit pokutu do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit. Ceny předmětných veřejných zakázek č. 1 a č. 2 jsou zjistitelné. Cena veřejné zakázky č. 1 činí 1.922.404,40,- Kč včetně DPH a cena veřejné zakázky č. 2 činí 1.365.835,- Kč včetně DPH. V součtu cen předmětných veřejných zakázek se jedná o částku celkem 3.288.239,40 včetně DPH. Za přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí tak lze uložit pokutu ve výši do 10 % uvedené ceny, tedy po zaokrouhlení do 328 824 Kč. Za přestupek dle § 269 odst. 2 zákona uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnutí lze podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona uložit pokutu do 1 000 000 Kč.
142. Z výše uvedeného vyplývá, že v šetřeném případě lze za spáchání přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí uložit nejvyšší pokutu, a z tohoto důvodu považuje Úřad tento přestupek za nejpřísněji trestný. Úřad proto přistoupil k uložení pokuty za spáchání přestupku konstatovaného ve výroku II. tohoto rozhodnutí. K přestupku uvedenému ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad přihlédne jako k přitěžující okolnosti.
143. S ohledem na výše uvedené Úřad dále zhodnotil, zda je v daném případě na místě zohlednit i jiné sbíhající se přestupky, za které již obviněnému byla uložena pokuta podle ZVZ nebo zákona. Úřad konstatuje, že zjistil, resp. ověřil, že v právě projednávaném případě nejsou přestupky obviněného v souběhu s žádnými dalšími přestupky (správními delikty) obviněného. Vzhledem k právě řečenému tedy Úřad nemusel přikročit k uplatnění institutu souhrnného trestu.
144. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
145. Podle § 38 zákona o přestupcích povaha a závažnost přestupku je dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
146. Podle § 40 písm. b) zákona o přestupcích se jako k přitěžující okolnosti přihlédne zejména k tomu, že pachatel spáchal více přestupků.

147. Pokud jde o význam pojmu „závažnost přestupku“, Úřad dále uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku není hlavním kritériem skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).
148. Za nejzávažnější stupeň intenzity porušení zákona Úřad považuje postup zadavatele spočívající v úplné ignoraci ustanovení zákona a základních zásad, na nichž je tento zákon postaven.
149. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad konstatuje, že ze zákona pro zadavatele jednoznačně vyplývá povinnost uveřejnit na profilu zadavatele do 15 dnů uzavřenou smlouvu na veřejnou zakázku, jestliže její hodnota přesáhne 500 000 Kč bez daně z přidané hodnoty.
150. Z hlediska závažnosti je možno neuveřejnění nebo pozdní uveřejnění smlouvy na plnění veřejné zakázky pokládat za porušení jedné z nejdůležitějších uveřejňovacích povinností, neboť uzavřenou smlouvu lze z pohledu veřejnosti (a jejího legitimního zájmu na kontrole vydávání veřejných prostředků) pokládat za vůbec nejrelevantnější dokument celého zadávacího řízení. Je to právě smlouva na plnění veřejné zakázky, na základě které bude veřejná zakázka plněna a veřejné prostředky na základě ní vynakládány. Zadavatel pozdním uveřejněním smlouvy na veřejnou zakázku omezil možnost veřejnosti dozvědět se základní údaje o tom, za jakých obchodních podmínek mají být veřejné prostředky vynakládány, a současně omezil možnost získat informace, na základě kterých by bylo možné se domáhat provedení kontrolní činnosti ze strany kompetentních orgánů státní správy. Došlo tak k ohrožení právem chráněného zájmu spočívajícího v možnosti zpětné kontroly veřejné zakázky a postupu zadavatele ze strany veřejnosti, tedy k omezení důležitého kontrolního mechanismu v procesu zadávání veřejných zakázek, jež přispívá k hospodárnému vynakládání veřejných prostředků a je v širším smyslu projevem zásady transparentnosti.
151. Z hlediska následků však Úřad při stanovování pokuty zohlednil ve prospěch zadavatele to, že zadavatel smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku na svém profilu dodatečně uveřejnil, a nedošlo tedy k úplné ignoraci zákonné povinnosti, přičemž jako výrazně polehčující okolnost Úřad ve prospěch zadavatele zohlednil tu skutečnost, že prodlení v souvislosti s uveřejněním této smlouvy bylo řádově v jednotkách dnů, konkrétně pouze jeden den. Tento postup výrazně zmírnil dopad zadavatelova pochybení, neboť kontrola postupu zadavatele ze strany veřejnosti byla pouze dočasně omezena.
152. Při určení výše pokuty přihlédl Úřad rovněž k hodnotě předmětné veřejné zakázky č. 2, neboť lze konstatovat, že v zásadě existuje vzájemná závislost mezi závažností následků porušení tzv. uveřejňovacích povinností a výší finančních prostředků vynakládaných v souvislosti s danou veřejnou zakázkou (čím vyšší jsou výdaje, tím vyšší je zájem společnosti na dodržování uveřejňovacích povinností ze strany zadavatele, resp. tím vyšší je míra ohrožení účelného vynakládání veřejných prostředků v případě jejich nedodržování). S ohledem na zmíněné je pak třeba při úvahách o výši pokuty zohlednit cenu veřejné zakázky, neboť zjevně

není na místě ukládat pokutu např. ve vyšší výměře, než jaká je sama cena veřejné zakázky. Cena v případě veřejné zakázky č. 2 činí 1.365.835,- Kč včetně DPH. Úřad tedy konstatuje, že výši uložené sankce pokládá ve vztahu k ceně veřejné zakázky č. 2 za přiměřenou.

153. K návrhu obviněného, aby byla při určení výše pokuty zohledněna skutečnost, že se obviněný nedopustil předmětného přestupku úmyslně, Úřad uvádí, že odpovědnost za přestupek dle zákona je odpovědností objektivní, tj. nezávislou na zavinění a zákon ani zákon o přestupcích nepočítá s přihlédnutím k druhu zavinění v případě přestupku právnické osoby. K tomu, že dle obviněného by o absenci jeho úmyslu měla svědčit skutečnost, že obviněný již před uzavřením předmětné smlouvy uveřejnil na profilu zadavatele ve zprávě zadavatele o veřejné zakázce informace o veřejné zakázce č. 2, Úřad jen pro úplnost uvádí následující. Zpráva zadavatele o veřejné zakázce ze dne 15. 7. 2014, kterou obviněný uveřejnil na svém profilu zadavatele dne 18. 7. 2014, sice obsahuje některé zásadní údaje týkající se předmětné veřejné zakázky (identifikační údaje vybraného uchazeče, cena), nemá však na závažnost daného přestupku obviněného vliv, neboť nevyovídá plně o obsahu uzavřené smlouvy, tj. o konkrétních obchodních podmínkách, které byly ve smlouvě ujednány (předmětná smlouva byla uzavřena až dne 12. 9. 2014, tedy po uveřejnění uvedené zprávy zadavatele o veřejné zakázce).
154. K argumentu obviněného týkající se určení výše pokuty, že základní rámec obchodních podmínek obsahuje již výzva k podání nabídky, která byla uveřejněna na profilu zadavatele od zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku č. 2, Úřad uvádí, že ani uveřejnění zadávacích podmínek obsažených v předmětné výzvě nemá na závažnost daného přestupku obviněného vliv, neboť tyto zadávací podmínky rovněž nevyovídají o tom, jaké konkrétní obchodní podmínky jsou obsaženy v předmětné smlouvě. Obsah sjednaných obchodních podmínek lze zjistit právě až z uzavřené smlouvy. Pro úplnost pak Úřad dodává, že kompletní informace vztahující se ke smluveným obchodním podmínkám nebylo možné získat ani v kombinaci z obou výše uvedených dokumentů (tj. z výzvy a Zprávy zadavatele o veřejné zakázce ze dne 15. 7. 2014), které byly ve lhůtě pro uveřejnění kupní smlouvy na profilu zadavatele uveřejněny.
155. Jako k výrazně přitěžující okolnosti pak Úřad přihlédl k tomu, že se obviněný dopustil spáchání dalšího přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí. K povaze a závažnosti tohoto přestupku Úřad uvádí následující.
156. Co se týče způsobu, resp. okolností, za kterých byl přestupek spáchán, Úřad v tomto rozhodnutí konstatoval, že obviněný v rozporu s ustanovením § 13 odst. 3 ZVZ rozdělil předmět jedné podlimitní veřejné zakázky, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v ustanovení § 12 odst. 2 ZVZ, v důsledku čehož obviněný nezadal veřejnou zakázku v některém z úvahy připadajících druhů zadávacího řízení podle ustanovení § 21 odst. 1 ZVZ, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a obviněný na předmět plnění již uzavřel smlouvy.
157. Jak je obecně známo, zadávací řízení představuje vysoce formalizovaný proces, v němž je nutné dodržet postupy stanovené v ZVZ. Tento proces se vyznačuje zejména vyššími nároky na uveřejňování informací o veřejné zakázce vč. povinného uveřejňování ve Věstníku veřejných zakázek, případně Úředním věstníku Evropské unie, upravením procesu zadávání

vč. lhůt a v neposlední řadě zákonem garantovanou možností dodavatelů domáhat se nápravy nesprávného postupu zadavatele, a to i vyvoláním správního řízení před Úřadem.

158. Jednání zadavatele, který zakázku vůbec nezadáva postupem dle ZVZ (tedy v některém z v úvahu připadajících zadávacích řízení), ačkoli takovou povinnost měl, je třeba hodnotit jako typově vůbec nejzávažnější, neboť takový postup znamená vyhnutí se stanoveným formalizovaným postupům, které mají zajistit, aby byly smlouvy na veřejné zakázky uzavírány v co nejširším soutěžním prostředí. Navíc zadavatel zbavuje dodavatele možnosti účinně se domáhat ochrany před nesprávným, resp. nezákonným postupem zadavatele cestou podání námitek zadavateli a návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu. Nezákonné rozdělení veřejné zakázky v rozporu s ustanovením § 13 odst. 3 ZVZ lze považovat za jedno z nejzávažnějších porušení ZVZ, neboť obviněný svým postupem fakticky obešel ZVZ a nezadal předmět plnění veřejné zakázky v některém z druhů zadávacích řízení stanovených ZVZ.
159. V daném případě spáchaný přestupek způsobil, že uchazeč, se kterým obviněný uzavřel smlouvy na realizaci šetřených veřejných zakázek, mohl být vystaven menší míře konkurence, než kdyby veřejnou zakázku zadavatel zadal v zadávacím řízení dle ZVZ.
160. Úřad na druhou stranu zohlednil jako významnou polehčující okolnost, že obviněný v rámci veřejné zakázky č. 1 i veřejné zakázky č. 2 alespoň částečně postupoval „způsobem obdobným“ postupu ve zjednodušeném podlimitním řízení dle ZVZ, když zejména oslovil výzvami k podání nabídky vždy pět dodavatelů a tyto výzvy uveřejnil na svém profilu zadavatele. V případě postupu zadavatele se tedy nejedná o vůbec nejzávažnější porušení ZVZ, neboť určitá míra hospodářské soutěže o veřejnou zakázku byla zachována. Úřad však k těmto polehčujícím okolnostem uvádí, že je nelze považovat za okolnosti, které by „zhojily“ uvedené porušení ZVZ. Přitěžující okolnosti Úřad neshledal.
161. Úřad shrnuje, že posoudil způsob spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, jeho následky a intenzitu těchto následků, a dále okolnosti, za nichž byl přestupek spáchán. Stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) označuje Úřad jako velmi závažný.
162. Úřad zdůrazňuje, že výše pokuty uložené za spáchání přestupků uvedených ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí uložená podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný, tj. přestupek uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnutí, je v neprospěch obviněného výrazně ovlivněna právě zohledněním spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí jako přitěžující okolností. V této souvislosti Úřad pro odstranění všech pochybností uvádí, že v důsledku uplatnění zásady absorpce ukládá pokutu za spáchání přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí (protože se jedná o přestupek obecně přísněji trestný), v tomto konkrétním případě však výše pokuty odráží zejména skutečnost, že došlo ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Jinými slovy řečeno Úřad pokládá za daných konkrétních skutkových okolností přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí za závažnější.
163. S ohledem na vše shora uvedené Úřad konstatuje, že obviněnému uložil pokutu ve výši 35 000 Kč, kterou Úřad považuje za dostačující. Tato pokuta odpovídá povaze a závažnosti spáchaného přestupku a všem dále hodnoceným skutečnostem, zejména pak polehčujícím okolnostem spočívajícím jednak v délce prodlení s uveřejněním smlouvy na veřejnou zakázku

č. 2, která činí pouze jeden den, a jednak v postupu zadavatele, kterým byla soutěž o veřejnou zakázku zachována.

164. Úřad při stanovení výše pokuty v souvislosti se závěry uvedenými v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 4. 2015 sp. zn. 62 Af 123/2013 zohlednil rovněž dobu, která uplynula mezi spácháním přestupku a samotným potrestáním obviněného za spáchání tohoto přestupku. V šetřeném případě došlo ke spáchání přestupku dne 30. 9. 2014, tedy dne následujícího po marném uplynutí lhůty pro uveřejnění smlouvy na veřejnou zakázku č. 2. V souvislosti s výše uvedeným Úřad zohlednil ve prospěch obviněného časový rozestup mezi spácháním přestupku a okamžikem jeho potrestání (více než 4 roky), jako okolnost svědčící ve prospěch snížení ukládané pokuty. Úřad zohlednil ve prospěch obviněného rovněž časový rozestup mezi spácháním přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, ke kterému došlo dne 12. 9. 2014, a okamžikem jeho potrestání (více než 4 roky).
165. Úřad dále při určení výše pokuty přihlédl i k ekonomické situaci obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Ze schváleného návrhu rozpočtu na rok 2019, dostupného na webových stránkách obviněného http://www.praha.eu/jnp/cz/o_meste/finance/rozpocet/rozpocet_na_rok_2019/schvaleny_rozpocet_vlastniho_hlavniho.html, Úřad zjistil, že obviněný má v roce 2019 hospodařit s rozpočtovými příjmy přesahujícími 59 mld. Kč. Vzhledem k této skutečnosti Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty naprosto nelze vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž obviněný v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační, ani za nepřiměřeně zasahující do ekonomické podstaty zadavatele (a v tomto smyslu nespravedlivou), neboť představuje naprosto marginální částku ve srovnání s prostředky, se kterými zadavatel hospodaří.
166. V souvislosti s právě uvedeným je třeba mít dále na paměti, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení pravidel stanovených zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Má-li pokuta tyto funkce splnit, je zřejmé, že musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocíťována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Obdobně se vyjádřil i Krajský soud v Brně v rozsudku sp. zn. 62 Af 46/2011 ze dne 6. 12. 2012, ve kterém uvedl, že konkrétní forma postihu musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností (preventivní funkce) a zároveň musí být postih dostatečně znatelný v zadavatelově materiální sféře, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by byl ovšem pro zadavatele likvidačním.
167. Úřad uvádí, že peněžité sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do majetkové sféry pachatele přestupku, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam. Korektivem tu tedy nemůže být tento nepříznivý zásah samotný, ale až situace, kdy by tento zásah nabyl likvidačního charakteru. Kromě toho se v konečném důsledku nemusí uložená pokuta projevit (výlučně jen) ve sféře obviněného, neboť je na něm, aby případně využil jiné právní nástroje, pomocí kterých je

možno uplatnit nárok na náhradu škody proti konkrétním osobám, které zavinily protiprávní stav, jenž vyústil v uložení pokuty.

168. Závěrem tedy Úřad k výši uložené pokuty konstatuje, že dle názoru Úřadu naplňuje dostatečně obě zmíněné funkce, aniž by se zároveň jednalo o pokutu likvidační. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
169. Pokuta uložená ve výroku III. tohoto rozhodnutí je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

otisk úředního razítka

v z. Mgr. Markéta Dlouhá
JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

hlavní město Praha, Městská policie hlavního města Prahy, Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha – Staré Město

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy